

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 13 FEBRUARI 2024

Vergaderzaal 3

3. Visienota Evenementenbeleid 2023-2030 - Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Van Vugt-Roose
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Van den Berg (CDA)
Dhr. Droog (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Van Engelen (GroenLinks)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Mevr. De Groot (Beter voor Dordt)
Dhr. Hartmeijer (SP)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Kolkiliç (DENK)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Mevr. Schnabel (Partij van de Arbeid)
Mevr. Stolk (VSP)

Portefeuillehouders: wethouder M. Burggraaf,
Ambtelijke ondersteuning: dhr. D. Hollander

De voorzitter: Beste mensen, we gaan beginnen. Het quorum is gehaald, dus ook wat dat betreft kan het doorgaan. Ik wil iedereen welkom heten, alle raads- en commissieleden, de wethouder en de ambtelijke ondersteuning, de heer Den Hollander. Of de heer Hollander. Ik wil aan iedereen vragen om zich even kort voor te stellen voor het verslag. Dus begin ik hier ergens.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen. Commissiegriffier.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel. Forum voor Democratie.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer. SP.

De heer Roggekamp: Hendrik-Jan Roggekamp. Gewoon Dordt.

De heer Droog: André Droog. ChristenUnie/SGP.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç. DENK.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk. VSP.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger. GroenLinks Dordrecht. Leuke variant, toch?

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen. GroenLinks Dordrecht.

De heer Katif: Jacques Katif. Beter voor Dordt.

Mevrouw De Groot: Megan de Groot. Beter voor Dordt.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel. Partij van de Arbeid.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege. Partij voor de Dieren.

De heer Den Heijer: Rolin den Heijer van de Dordtse VVD.

De heer Hollander: Dick Hollander. Ambtelijke ondersteuning.

De heer Burggraaf: Maarten Burggraaf. Wethouder evenementen.

De voorzitter: En ik ben Franciske van Vugt, vanavond de voorzitter. We hebben een behoorlijke toelichting op deze vergadering te geven, dus daar ga ik even doorheen met u. Op 16 januari is dit raadsvoorstel beeldvormend aan de orde geweest. De commissie besloot vervolgens om het oordeelsvormend te agenderen, zodra ook nog een reactie op de brief van de veiligheidsregio en het gevraagde tijdspad binnen waren. Dat is nu aan de hand, dus we kunnen verder. Er zijn twee politieke vragen. Een van de VVD. Biedt deze visie weer voldoende basis om weer evenementenstad van het jaar te worden? En een van de Partij van de Arbeid. Is de Raad het eens met de vijf voorgestelde punten? Dan zijn er ook vier conceptmoties ingediend. Van Partij voor de Dieren het verbod op plastic confetti en serpentine. Ik zei vier moties, dat is niet goed. Het zijn drie moties en een amendement. Excuses. Een amendement over geen evenementen met versterkte muziek in parken. Een motie over de vergunningplicht voor evenementen met dieren. En een motie geen subsidie voor evenementen met dieren. Ook is er, in een eerder stadium, besloten om het draagvlakonderzoek ook bij deze evenementenvisie te betrekken. Dus ook daar mag u iets over opmerken of iets over vragen of iets van vinden. Het is ook mogelijk om daar desnoods een procedurebesluit over te nemen, heb ik, lees ik hier. Dat zou dan ook nog weer oordeelsvorming kunnen zijn. Ligt er maar aan hoe we dat aan het eind van deze vergadering besluiten. We hebben anderhalf uur de tijd om ons een oordeel te vormen. Als er meer tijd nodig is, dan spreken we dat als commissie ook weer af. Ik kan eigenlijk ... Ook welkom, mijnheer Van den Berg. Welke fractie zou als eerst het woord willen voeren over het onderwerp wat we hier vanavond bespreken? Ik zie dat de Partij voor de Dieren dat wel wil en dat is ook misschien wel handig. Dan kunnen moties en amendement ook toegelicht worden. U mag het woord, mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Dank u wel, voorzitter. Om het een beetje kort te houden wil ik me ook eigenlijk alleen richten op onze moties en amendementen. Dan beginnen met de vergunningplicht voor evenementen met dieren. Een aantal gemeenten is daarmee bezig. Waarom? Omdat je dan, als alle evenementen met dieren vergunningplichtig zijn, een goed beeld hebt als gemeente, waar worden dieren ingezet in de stad? Ook, waar

moeten we letten op het welzijn van die dieren? Bijvoorbeeld in 2022 gezien dat er een bijenmarkt was georganiseerd waar kooien stonden met duiven, konijnen en cavia's. Dat het college daar niet van op de hoogte was en dus ook op geen enkele mogelijke manier kon controleren of het goed ging met die dieren. Dat soort situaties willen we als Partij voor de Dieren in de toekomst liever voorkomen. Je kan de vergunning niet weigeren op de grond van het dierenwelzijn als gemeente. Die bevoegdheid is er niet, maar een vergunningplicht voor evenementen met dieren, dat kan wel. Dan heb je een mooi beeld van die evenementen die worden georganiseerd. Maar dan, als Partij voor de Dieren willen we eigenlijk nog een stapje verder gaan. Dat is de tweede motie, voor geen subsidie voor evenementen met dieren. Want eigenlijk vinden wij, keuren wij als Partij voor de Dieren het gebruik van dieren voor menselijk vermaak af. Ik citeer in de motie de dierenbescherming. Beter dan de Dierenbescherming kunnen wij het niet zeggen. Zij zeggen over het gebruik van dieren voor evenementen dat het ingaat tegen hun intrinsieke waarde. Dat het een verkeerd voorbeeld geeft over de omgang met dieren. Dat je dieren gebruikt als spelobject. Dat het gebruik van dieren bij evenementen ook een risico geeft op schade aan dierenwelzijn en hun gezondheid. Zoals ik net aangaf is het verbieden van evenementen met dieren niet mogelijk, maar we kunnen het als gemeente wel ontmoedigen. Het omgekeerde gebeurt nu, omdat we als gemeente subsidie geven voor evenementen met dieren. Dat zou de Partij voor de Dieren niet meer willen doen. Vandaar onze motie, geen subsidie voor evenementen met dieren. Als een organisator ervoor kiest om geen dieren te gebruiken, heeft hij wel weer recht op subsidie. Dan hebben we een amendement, conceptamendement, over geen evenementen met versterkte muziek in parken. Daarover konden we lezen in het voorstel dat het college van plan is om te onderzoeken of in meer parken meer kleinschalige evenementen konden worden georganiseerd. In het voorstel konden we ook lezen dat dat dan onder strikte voorwaarden zou zijn. Maar in het voorstel stond niet welke voorwaarden dat zijn. Wij zijn er eens even ingedoken, welke voorwaarden zijn dat nu eigenlijk? We hebben gevonden dat bijvoorbeeld in het wantijpark, je alleen kleinschalige evenementen mag organiseren zonder versterkte muziek en ook een maximumaantal per jaar. Dat vinden we eigenlijk breder toepasbaar. Eigenlijk vinden we dat voor Dordtse groen en de Dordtse natuur een norm die gewoon ook in de toekomst behouden zou moeten blijven. Dus vandaar ons amendement om dat vast te leggen in het besluit geen evenementen met versterkte muziek in parken. Als laatste hebben we een motie die gaat over een verbod op plastic confetti en serpentine. Er is een aantal gemeenten die heeft dat verbod in hun APV opgenomen. Waarom? Omdat er op evenementen af en toe van die kanonnen staan waar dan plastic confetti en serpentine wordt afgeschoten. Dat belandt dan in het gras op zo'n festivalterrein. In principe heeft een organisator een opruimplicht, maar er is natuurlijk no way dat je dat nog daar weg krijgt. Dat wordt gewoon pure milieuvervuiling. Dus er is een groeiend aantal gemeenten dat zegt, afbreekbare confetti en serpentine, prima.

Maar is het van afbreekbaar papier, geen probleem dan gaat het gewoon de grond in, maar plastic confetti en serpentine staan we niet meer toe. Als Partij voor de Dieren zouden we dat in Dordrecht een goeie aanvulling vinden op het bestaande oplaatverbod op ballonnen. Dat is onze laatste motie. Op al deze voorstellen zijn partijen die meedoen van harte welkom.

De voorzitter: De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Dank, voorzitter. Wij zijn eerlijk gezegd er nog een beetje aan het bijkomen van alle voorstellen die u doet. Het werd ook steeds stiller in de zaal. Waar zullen we beginnen? Het amendement om geen subsidie meer te verlenen aan evenementen.

De voorzitter: Dat is een motie.

De heer Den Heijer: Een motie die oproept om geen subsidie meer te verlenen aan evenementen waar dieren een rol hebben. Dan zou ik eigenlijk één overweging mee willen geven en die heeft u zojuist ook aangestipt waar het gaat om de bijen. Dat het ook een heel mooi instrument kan zijn om ze kennis laten maken met dieren, juist in een stedelijke omgeving, dat dat ook een educatieve waarde kan zijn. En in de tweede plaats ben ik, maak ik me echt grote zorgen dat het misschien dan ook het paard van Sinterklaas misschien geen plek meer heeft in onze stad. Kunt u die zorgen in ieder geval bij ons wegnemen? Want anders kom ik 's avonds echt niet meer thuis bij mijn jonge gezinnetje, voorzitter.

De heer Groenewege: Om met dat eerste punt te beginnen. De Partij voor de Dieren is van mening dat we, als we dieren zien met hun, in de natuur hun natuurlijke gedrag kunnen zien, waaronder bijen in de natuur, dat dat inderdaad een bepaalde educatieve waarde heeft. Maar de educatieve waarde van een dier wat opgesloten zit achter een glazen plaat op een bijen markt, die zien wij niet. Wat leer je daarvan, behalve hoe een bij eruitziet? Je ziet niets van het natuurlijke gedrag van een bij. Daar denken we als Partij voor de Dieren anders over. Het paard van Sinterklaas. Wij denken dat het niet in het belang is van dat paard om tussen die menigtes te lopen. Bij de intocht in 2012 in Groningen is er ook een paard overleden, omdat het ten val is gekomen. We vinden gewoon het niet in het belang van het paard om het te gebruiken voor menselijk vermaak. Vandaar deze, dit voorstel over de subsidie.

De heer Den Heijer: In die zin, voorzitter, dank dat ik het woord van u kreeg. Nee. In die zin is de Partij voor de Dieren heel recht in de leer, maar ik begin me ook in die zin eigenlijk nog veel meer zorgen te maken dat als het paard van Sinterklaas niet meer toegestaan is in onze stad en er zijn bijvoorbeeld in de openbare orde wel ongeregelheden, bent u ook bijvoorbeeld tegen de inzet van M.E.-paarden om bijvoorbeeld de openbare orde weer te herstellen? Ik wil u er verder ook op wijzen, dat sinds volgens mij dat wij tekeningen maken en beeldjes construeren, dat een mens en een paard enige verbintenis ook met elkaar hebben. Is dat ook iets wat we dan in deze tijd definitief maar uit onze hele cultuur wegschrapen? Want dat heeft ook wel een zekere functie gehad in die eeuwen.

De heer Groenewege: Ik merk dat de heer Den Heijer de discussie graag breder trekt dan evenementen. Daar ga ik niet aan meedoen. We hebben het nu over het gebruik van dieren voor menselijk vermaak. Dat keurt de Partij voor de Dieren af. Dat geldt voor roofvogelshows, dat geldt voor bijen achter glas, dat geldt voor zebravinken in een kooi in park Merwestein, dat geldt ook voor het gebruik van paarden waar dat niet in hun eigen belang is.

De voorzitter: We gaan naar een aantal vragen. We gaan eerst naar mevrouw Van Engelen van GroenLinks, daarna naar de heer Hartmeijer van de SP en daarna geef ik het weer verder aan.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ons helemaal vinden in de overtuiging van Partij voor de Dieren dat dieren achter glas, in kooitjes waar ze niet hun natuurlijke gedrag kunnen vertonen, dat dat natuurlijk niet de juiste weg is. Nu heeft de heer Groenewege net zelf al roofvogelshows genoemd. Daar weet ik het fijne niet van. Ik was altijd in de overtuiging dat daar de dieren juist wel hun natuurlijke gedrag kunnen vertonen, maar daardoor begon ik me wel af te vragen, juist omdat ook de heer Den Heijer van de VVD het educatieve aspect noemde, zijn er dierenevenementen mogelijk waar we dus juist wel dat educatieve aspect, dus het natuurlijke gedrag van die dieren, naar de Dordtse inwoners kunnen brengen.

De heer Groenewege: De Partij voor de Dieren denkt dat het inherent is aan het gebruik van dieren voor menselijk vermaak dat de educatieve waarde niet vooropstaat. Denk bijvoorbeeld aan een kinderboerderij. Daar zijn we, daar zien wij de educatieve waarde, want dat zijn gedomesticeerde dieren. Die wonen daar gewoon. Die kunnen daar hun natuurlijke gedrag vertonen. Wij zien dat die dieren daar een educatieve waarde hebben. Maar als je een dier, net als bijvoorbeeld de Dordtse kerststal die er jarenlang heeft gestaan, die dieren worden van hot naar her versleept om op dat evenement te moeten staan. We zien niets van het natuurlijke gedrag van die dieren, want die dieren bevinden zich niet in natuurlijke groepen. Een ezel stond daar bijvoorbeeld gewoon alleen, terwijl dat een kuddedier is. Daar zien wij geen educatieve waarde in als Partij voor de Dieren.

De voorzitter: Een aanvullende vraag van mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Nog een aanvullende vraag om even goed te kunnen kijken waar precies de grens ligt volgens de motie. Want u heeft inderdaad over, of de heer Groenewege heeft het over gedomesticeerde dieren in de kinderboerderij, maar een paard hebben we toch ook gedomesticeerd juist om zich ook bijvoorbeeld op straat te kunnen bewegen? Of zie ik dat dan verkeerd? Horen die dan, zijn die alleen maar gedomesticeerd in de wei bijvoorbeeld?

De heer Groenewege: Die paarden zijn gedomesticeerd om mensen te vermaken, om een belang van ons te dienen. Als Partij voor de Dieren zeggen we niet alleen, dat is niet alleen in het belang van het paard, maar wij vinden ook dat dat paard een bepaalde intrinsieke waarde heeft. Als een dier of een mens een intrinsieke waarde heeft, dan ga je dat niet inzetten voor je eigen nut, tegen de belangen van dat dier.

Zo principieel zijn wij ook, niet alleen over mensen. Mensen hebben mensenrechten, zo principieel zijn wij ook over dieren en dierenrechten.

De voorzitter: We gaan naar de volgende vraag. Ik wil u wel vragen om als het antwoord al impliciet gegeven is, om de vragen niet meer te stellen. We gaan naar de heer Hartmeijer van de SP.

De heer Hartmeijer: Dank u, voorzitter. Ik begrijp de gedachte. Ik heb een vraag over het amendement over geen versterkte muziek. Ik begrijp de gedachte wel, maar we hadden

natuurlijk voorheen hadden we heel lang het festival Keltfest in de Biesbosch. Daar zat wat versterkte muziek bij. Niet de hele dag door. Het was een uurtje en dan weer heel lang niet. Dan weer een uurtje aan het eind, bijvoorbeeld. Dat evenement heeft wel dat decor van de natuur nodig. Dat was de sfeer van het hele festival. Dus ik begrijp wel de gedachte, maar wat is het argument om, voor de Partij voor de Dieren, om dat soort dingen niet meer te willen?

De heer Groenewege: Er zijn plekken in de stad waar onze eigen menselijke belangen voorop kunnen staan, waar daar de ruimte voor is. Denk bijvoorbeeld aan het energieplein waar geen enkele andere soort er last van heeft, als je daar een evenement organiseert met versterkte muziek. Maar wij zien als Partij voor de Dieren ook plekken in de stad waar we niet onze eigen belangen voorop willen stellen, maar juist de belangen van onze medebewoners van dit eiland en de Dordtse Biesbosch is daar een voorbeeld van. Dat is een natura 2000 gebied waarvan wij als Partij voor de Dieren vinden, onze belangen gaan daar niet voorop als mens, maar de belangen van de natuur. De natuur is niet gebaat bij verstoring met versterkte muziek.

De voorzitter: De heer Roggekamp van Gewoon Dordt.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, als ik dit zo lees probeer ik dingen te verbeelden. Tijdje geleden kwam ik langs een heel leuk evenement waar honden met hun baasjes aan het trainen waren. Hele leuke dingen doen. Die beesten hadden echt heel lol erin. Maar als ik nu de heer Groenewege beluister, dan heeft hij dus blijkbaar liever dat die honden thuis opgesloten blijven zitten, want ze mogen dus niet hun plezier met de andere honden in zo'n leuke trainingsvorm, waar ook heel veel mensen meekomen, dus ook een evenement is, zouden ze niet meer mogen doen. Zie ik dat dan goed?

De heer Groenewege: Dat weet ik niet. Wat we in ieder geval in onze motie zeggen, is dat we voor het gebruik van dieren als gemeente geen subsidie zouden moeten geven. Wij doelen natuurlijk, u sleept er allemaal voorbeelden bij van een paard en een hond, maar er worden ook evenementen georganiseerd met roofvogels, wat natuurlijk helemaal niet in hun belang is. Of denk aan die duiven in kooitjes op de bijenmarkt. Ik bedoel er zijn ook voorbeelden te noemen waar het niet goed gaat of waar je echt gerede twijfel zou kunnen hebben over het welzijn van de dieren. Dan is het best een lastige vraag van waar leg je de grens? Hoe gaan wij als gemeente bepalen, is dit nog in het belang van het dier of niet? Als Partij voor de Dieren leggen we die grens gewoon bij het gebruik van dieren voor menselijk vermaak.

De voorzitter: We gaan door naar de vraag van Partij van de Arbeid. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. De vraag die ik had ligt eigenlijk in het verlengde wat de heer Hartmeijer ook vroeg. Ik probeer het een beetje te rijmen. We hebben natuurlijk het Wantijpopfestival altijd in het park. Veel van de muziek is daar versterkt. Komen heel veel mensen van buitenaf naar het wantijpark. Hoe ziet de heer Groenewege dat? Wat zijn dan de, welke afwegingen kan je daar dan in maken?

De heer Groenewege: Ik moet heel eerlijk zeggen dat wij ons als Partij voor de Dieren ook daarover verbaasden, want we hebben dus, ik wil even verwijzen naar hoe het heet?

Het is de beleidsregel en nadere regels voor de organisatie en uitvoering van evenementen. Dat is een geldende beleidsregel in Dordrecht. Daar staat in, dat je in het wantijpark geen versterkte muziek mag draaien bij evenementen, maar toch zijn er heel veel voorbeelden te noemen van evenementen met versterkte muziek in het wantijpark. Dus eerlijk gezegd, snappen wij ook niet helemaal hoe dat zit. Dat is dus een vraag die ik eigenlijk door wil kaatsen naar de wethouder. Want de regel is, wat ons betreft, een hele goede norm, dat je in het groen en in de natuur de belangen van de in het wild levende dieren vooropstelt. Maar we zien dat dat gewoon niet gebeurt. Dat die beleidsregel echt tientallen keren per jaar wordt overtreden. Daar is wel wat uitleg nodig.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel heeft een korte aanvullende vraag.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Bedankt, inderdaad. Want daar zijn we ook benieuwd naar, wat het antwoord van de wethouder is. Heel kort nog. Festivals in de binnenstad, huizen kunnen ook erg schrikken van geluidsoverlast die kan ontstaan door, maar ik bedoel is dit een ... Ik ben gewoon benieuwd. Is dit dan een eerste stap, is dat dan de volgende stap eigenlijk?

De heer Groenewege: Wat ons betreft niet. We gaan liever ook niet mee in glijdende schaal argumenten.

De voorzitter: Prima. Dan gaan we naar de fractie van DENK. De heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Dank u, voorzitter. Zoals ik het voorstel lees, wil het college juist organiseren van evenementen aantrekkelijker maken. Als ik naar het amendement kijk die voor me ligt als concept en de moties, heb ik het gevoel dat u juist niet aantrekkelijk wil maken om evenementen te organiseren, doordat al die organisatoren dadelijk tegen bureaucratie gaan aanlopen. Hoe kijkt u daarnaar?

De heer Groenewege: Nee, niet alle organisatoren gaan tegen bureaucratie aanlopen. Organisatoren die dieren willen gebruiken voor menselijk vermaak gaan tegen bureaucratie aanlopen. Daar is ook een reden achter, omdat wij het willen ontmoedigen dat organisatoren dieren gebruiken. Dat we liever hebben dat ze dat niet doen. Dus dan helpt het als er een bureaucratische berg op je afkomt als je ervoor kiest om wel dieren te gebruiken.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, aanvullend.

De voorzitter: Dat mag.

De heer Kolkiliç: Ik heb het niet alleen over dieren, maar u heeft het ook in moties over plastic bekertjes, rietjes, enzovoort.

De heer Groenewege: Dat is niet alleen een regel die zou gelden voor organisatoren, maar dat is een regel die zou gelden voor iedereen. Zoals u in de motie kan zien, geldt die al in een hele hoop gemeenten, waaronder grote gemeenten als Rotterdam, Tilburg, Utrecht. Die gemeenten hebben besloten, wij vinden het belangrijker dat er geen plastic vervuiling in de natuur komt, dan dat mensen plastic confetti kunnen afknallen. Dat is eenzelfde afweging als de Partij voor de Dieren hier maakt. Wij vinden het veel

belangrijker dat de natuur vrij blijft van plastic confetti, dan dat mensen het pleziertje kunnen hebben om een keer zo'n plastic confettikanon af te knallen.

De voorzitter: Er zijn nog, er zijn ook nog twee andere fracties. Is er nog een verdiepende vraag op dit?

De heer Kolkiliç: We hebben het als stad zijnde al moeilijk om de binnenstad aantrekkelijk te maken, ook omdat we tussen Rotterdam en Breda zitten. Vindt u dan dat wij ook de vergelijking moeten gaan maken, of concurreren, met Rotterdam? Dat zij het dan wel doen, want u benoemt rechtstreeks Rotterdam.

De heer Groenewege: Als Partij voor de Dieren hebben wij geen eilandmentaliteit, dus we kijken voortdurend om ons heen naar wat andere gemeenten goed doen en waar wij wat van kunnen leren. We zien dat dit een verbod is, wat volgens mij heel verstandig is. Wie zit er te wachten op plastic confetti in de natuur? Waarvan wij denken, daar kunnen we als Dordrecht wat van leren. Wij zijn niet te arrogant om dat dan over te nemen.

De voorzitter: Er zijn nog twee fracties die in elk geval hierover nog vragen hebben. Misschien kunnen we dan daarna naar de evenementen zelf. Het CDA, de heer Van den Berg, en daarna Beter voor Dordt, de heer Katif.

De heer Van den Berg: Dank u, voorzitter. Ik heb eigenlijk nog een verlengde vraag, denk ik, ook naar aanleiding van mevrouw Schnabel. Ik was eigenlijk benieuwd hoe de heer Groenewege kijkt naar de betekenis van de parken voor de inwoners? Wij zien dat toch meer echt als plekken die dienen als vermaak en ontspanning voor onze inwoners. Ziet u dat anders?

De heer Groenewege: Nee, dat is heel goed mogelijk. Ik denk ook als je kijkt naar de huidige regel, die niet wordt toegepast, maar die in het wantijpark geldt, dat daar ook ruimte is voor vermaak van mensen, maar wel in samenhang met de omgeving waar je in bevindt. Als je echt keiharde muziek wil, doe dat dan op een evenemententerrein of op het energieplein of een plek waar de natuur er geen hinder van ondervindt.

De voorzitter: Dan Beter voor Dordt. De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, dank je wel. Het is in ieder geval gelukt, meneer Groenewege, om de aandacht op zichzelf te vestigen. Proficiat. Ik was benieuwd namelijk ...

De voorzitter: Wacht even. Ik vind dat niet helemaal kloppen. De heer Groenewege heeft ook gewoon hard gewerkt met zijn amendement.

De heer Katif: Maar dat zeg ik toch ook in alle eerlijkheid? Ik bedoel, dat is toch? Daar zijn we toch voor, om tegen elkaar op die manier ook te kunnen ...

De voorzitter: Het is eerlijk, maar het klonk iets ... Er zat een ...

De heer Katif: Dan zal ik het anders ... Ik was eigenlijk benieuwd, de vraag was, van mijn zijde is, over hoeveel bedrijven hebben we het namelijk over, als we praten over, in uw woorden gebruik of misbruik van dieren, hoe u het ook noemen wil, hoeveel bedrijven

hebben het afgelopen jaar gebruik gemaakt van dieren in Dordrecht? Daar ben ik echt benieuwd naar, want dat weet ik namelijk niet.

De heer Groenewege: Nee, en doordat we geen vergunningplicht daarvoor hebben, weet ik het ook niet, omdat er geen volledig beeld is van het gebruik van dieren bij evenementen. Maar wat we wel bijvoorbeeld hebben kunnen zien, is dat het bij de bijenmarkt zo was, bij de Kerstmarkt, er zijn een aantal roofvogelshows georganiseerd. Als Partij voor de Dieren willen we daar gewoon paal en perk aan stellen. Wij zien dat als indruisen tegen het belang van die dieren. Wij willen de dieren tegen het gebruik door mensen beschermen.

De heer Katif: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Katif.

De heer Katif: Dankjewel. Een vervolg, niet vraag, maar een opmerking. Mijnheer Groenewege, wij zitten eigenlijk, wij gaan nu iets regelen wat er eigenlijk geen behoefte aan is op welke wijze dan ook. Wij hebben dat soort evenementen helemaal niet en we gaan regels stellen die eigenlijk iets gaan verbieden, wat eigenlijk nog niet eens is. Dan zeg je, dat kan altijd gebeuren. Dat snap ik ook wel, maar ik snap de redenering niet. Iets wat er niet is, waarom zou je dat nou moeten opleggen? Hoezo?

De voorzitter: Ik heb het antwoord wel gehoord. Maar goed, u mag nog wat zeggen.

De heer Groenewege: Ingaande op de vraag. A, het is er wel, zoals ik net zei. Roofvogelshows worden wel degelijk georganiseerd in Dordrecht.

De heer Katif: Niet op het eiland van Dordt.

De heer Groenewege: Jawel.

De heer Katif: Zeg maar waar, wanneer, hoeveel?

De heer Groenewege: Ik zal zo een linkje doorsturen. En ten tweede, we willen het niet verbieden. We willen het wel verbieden, maar we kunnen het niet verbieden. Het hoogst haalbare wat we als gemeente kunnen doen is ontmoedigen. Dat is ook waar we op inzetten met onze moties.

De voorzitter: Heeft iemand nog vragen over de strekking en de bedoeling van de moties en het amendement? Dan gaan we nu door naar de evenementenvisie. Ik wilde zeggen evenementenbeleid, maar dat volgt nog. Wie van de fracties mag ik daar het woord op geven? De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Dank u, voorzitter. Ik begrijp inderdaad dat het stuk waar we het vandaag over hebben min of meer een tussenmoment is op weg naar een nieuw evenementenbeleid in 2025. De doelstellingen zijn eigenlijk open deuren, wat ons betreft. Evenementen voor iedereen, vergroten van aantrekkelijkheid van de stad, economische waarde, toekomstbestendigheid. Wie kan er nou tegen zijn, zou je denken? Wat betreft de andere politieke vraag vanuit de VVD, evenementenstad van het jaar. Dat

is voor ons niet een doel op zich, maar dat zou een leuke bijvangst zijn. Dan over de zoektocht naar nieuwe locaties, onder andere voor de kermis. Pas in de media het plan om die verder weg ergens te stoppen op Laan van Europa. Op een bedrijventerrein. Dat is toch wel een beetje zonde. Dat kan bijna niet sfeerlozer naast zo'n snelweg, zou je zeggen. We willen wel het geval dat we het energieplan hebben. De heer Groenewege zei het al. Alleen, waar het aan ontbreekt op het energieplein is energie. Het is nogal een dode boel. Het aantal evenementen wat daar heeft plaatsgevonden in al die jaren, is zo'n beetje op één hand te tellen. Moeten we dan niet gewoon dan concluderen dat we dat trapveldje daar, wat op een gegeven moment daar is neergezet, dat we dat gewoon moeten gaan afbreken? Dat we daar dan evenemententerrein van moeten gaan maken? Want het is toch wel een beetje zonde van al het asfalt wat er nu ligt. Het had de belofte in zich, maar die is eigenlijk nooit echt waargemaakt. Het is dicht bij de stad, er is parkeergelegenheid en vlakbij de Merwedekade, dus is deze locatie meegenomen in de zoektocht. Wat zijn de mogelijkheden of onmogelijkheden op deze plek is de vraag van het college? Ook vinden wij dat er blijvende subsidie moet zijn voor het wintercircus. Gelukkig waren daar afgelopen jaren toch de middelen voor. Het bleek een enorm succes met twee weken lang uitverkochte avonden. Veel Dordtenaren hebben hiervan kunnen genieten. Prima evenement gedurende de wintermaanden, waarin er sowieso al minder evenementen plaatsvinden. Naar ons idee is dit goed voor de stad. Ook blijven we aandacht vragen voor toegang tot evenementen voor mensen met een beperking. Concreet voorbeeld zou kunnen zijn om tijdens ... te kijken met de organisatie of er bij enkele podia een rolstoelplatform kan komen, zoals vaak aanwezig bij grote concerten. Als laatste punt nog, ik neem aan dat met veel belanghebbenden is gesproken de afgelopen tijd, zoals wij ook in de commissie hebben besloten, maar ik zie daar in dit stuk zo op het oog nog niets concreets van terug. Dus de vraag is eventjes of daar iets meer over komt in het uiteindelijke beleidsstuk? Dank u wel.

De voorzitter: Dus u noemde trapveldje, het wintercircus en de toegankelijkheid. Wie? Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Als braaf commissielid zal ik de politieke vragen die zijn ingediend beantwoorden. Eerste stuk, biedt deze visie weer voldoende basis om evenementenstad van het jaar te worden? Voor ons is dat nooit echt een doel op zich, om in van die top vijf lijstjes te komen of prijzen te winnen. Maar als het dan om evenementen gaat, is dat natuurlijk wel heel erg leuk als je evenement stad bent. Wij zijn daar stiekem de afgelopen jaren ook wel trots op geweest. Als de nieuwe kaders zo voor ons liggen, dan denken we zeker dat dat moet lukken, juist omdat we nu inclusiever dan ooit gaan werken. We zien in het stuk vaak teruggekomen, er worden toegankelijkheid, diversiteit, dus dat de evenementen echt veel meer voor iedereen worden. Dan wordt er ook gesproken over mensen met een fysieke beperking, maar ook mensen met een krappe portemonnee, dus die kaders zijn in ieder geval gelegd. Nu hopen wij dat in de uitwerking van het stuk, dat er ook meer duiding aan wordt gegeven. Bijvoorbeeld, krijgen we ook een prikkelarm evenement voor mensen die wel graag een feestje willen bouwen, maar waarvoor feesten met hard geluid en veel licht gewoon onmogelijk is? Komt daar ook bijvoorbeeld de mogelijkheid voor? Want zo ver gaat de inclusie wel, dat we echt aan iedereen willen denken. Dan even kijken hoor, want er is natuurlijk zoveel bijgekomen door Partij voor de Dieren. Hartstikke goed, maar eerst even mijn eigen dingen. Er wordt wel in het stuk nog gesteld dat de kleine organisatoren

zouden nu verdwaald raken in alle nieuwe regels en wetgeving, maar ik heb het college ook al eerder horen zeggen dat zij daar juist dan een verduidelijkende rol in willen spelen door juist mensen ook handvatten te bieden en daar een soort educatierol in aan te nemen. Dus, geldt dat nog steeds, dan kan ik me ook wel aansluiten bij de woorden van de heer Hartmeijer, want als het gaat over participatie, daar zijn wij als GroenLinks natuurlijk hartstikke fan van, maar dat wordt weer met hele mooie ambtelijke woorden gezegd, in dit geval, over stakeholders en belanghebbenden, maar wie zijn dat dan? Zijn dat, is dat iedereen? Dus alle evenementenorganisaties? Of is dat alleen de grote of alleen de kleine? Zijn dat omwonenden van plekken die we voor ons zien waar we evenementen willen organiseren? Dan dat eventjes over het stuk. Dus positief, maar met inderdaad nog een paar dingen die we hopen dat in de uitwerking nog duidelijker wordt. Dan naar de ingediende moties en amendementen van Partij voor de Dieren. Net in mijn interruptie werd al duidelijk over geen subsidie voor evenementen met dieren. Wij staan er helemaal achter dat dingen zoals knuffeldieren op die bijenmarkt, dat moet niet meer kunnen. Of een kerststal met Kerst. Het is duidelijk dat die dieren niet goed behandeld worden. Maar, wij hebben nog steeds de overtuiging dat er ook evenementen zijn waar je dieren wel goed kan behandelen en juist een educatieve rol in kan spelen. Wij willen dat nog even zelf onderzoeken voordat we echt een besluit over nemen van, bestaan die nou wel of bestaan die nou niet? Dan over de vergunningsplicht voor evenementen met dieren. Dat lijkt ons juist weer een supergoed idee. Want inderdaad, daar geef ik de heer Groenewege van Partij voor de Dieren helemaal gelijk in, we organiseren, of nu kan je een evenement organiseren zonder dat je een aparte vergunning voor dieren nodig hebt, dus kan je met die dieren doen wat je wil. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Het lijkt me fijn als we dat kunnen monitoren en daarop kunnen ingrijpen. Dan de motie het verbod op plastic confetti en serpentine. Ik ben heel erg blij dat ik mijn collega hier naast mij heb zitten, want we hadden het erover en het was gelijk van, dat is een hele mooie opvolger op onze ballonnenmotie uit 2018.

Nog een vervuilende deelnemer aan evenementen vaak, maar dat mag hier dus al niet meer. Confetti en serpentine zijn zeker de volgende stap, dus daar kunnen wij ons in vinden. Die zouden we zelfs mee kunnen indienen. Even kijken, heb ik dan alles gehad? Geen evenementen met versterkte muziek in parken. Daar gaan wij ook nog eventjes verder naar kijken, want hij is vanochtend om half twaalf binnengekomen en dit is een onderwerp wat wij nogal serieus nemen. De geluidsnormen en de natuur. Maar we willen natuurlijk ook zorgen dat wij een leuke, gezellige stad zijn waar de bekende feestjes wel gewoon kunnen plaatsvinden. Met inachtneming van de natuur. Dus die kaders geven wij zeker graag mee, maar op een later moment. Dank je wel.

De voorzitter: De heer Den Heijer had net al iets. Ik wil u vragen om het gewoon kort en bondig te houden waar dat kan. De vragen zijn keurig afgehandeld. Nee, het was niet heel kort.

Mevrouw Van Engelen: Ik ga voor net zoveel scherm tijd als de VVD.

De heer Den Heijer: Koningsdag, The Passion, tour de femme. Nee, ik ga het kort houden. We zijn in ieder geval hartstikke trots op hele mooie evenementen. Willen ook de toonaangevende evenementenstad blijven, ook in een tijd dat dat moeilijker is. We kennen allemaal de redenen. Daarom is het ook belangrijk dat we hier eerder als Raad geld voor hebben uitgetrokken. Dus dat hebben wij ook met elkaar gedaan. Kunnen we

bijvoorbeeld blijven genieten van ... en Wantij-live. Dat brengt me wel meteen bij de eerste vraag van de VVD. Wat is eigenlijk structureel nodig om ook voor de komende jaren, en de jaren daarna, gewoon een aantrekkelijke evenementenstad te blijven, ook gezien de personele bezetting voor bij de omgevingsdienst of de gemeente? We zien ook dat bewoners, dat is ook mooi is om te lezen, onze evenementen waarderen, belangrijk vinden. Een uithangbord voor de bekendheid van onze stad, draagt bij aan de werkgelegenheid en helpt in de toestroom van dagjesmensen. Dan lezen we ook weer dat het bijdraagt aan de economische spin-off. Hartstikke goed. Het belang lijkt me volstrekt helder. Dan naar de visienota. Hoofddoel één zijn we blij mee, zeker omdat we zien dat het college aandacht heeft op jongerenfestivals zoals nu bij Beekrivers en de Biesbosch al. Toch is denk ik onze honger, en dan kijk ik ook naar andere partijen, niet gestild. Ik ben eigenlijk wel benieuwd welk aantal of welke ambitie het college voor zichzelf formuleert in aanloop naar nieuw beleid voor jongerenevenementen? We zien ook graag in het evenementenbeleid inderdaad een uitbreiding, meer frequent gebruik en een betere spreiding van evenementen, gepaard met een geluidsnormen die daarbij passen. Dus te ondersteunen in deze visienota de zoektocht naar extra evenementenlocaties in onze stad en daar committeren we ons ook aan. Het is bovendien nodig om onze kalender gevuld te houden. Dat maakt de situatie tegelijkertijd ook eerlijker voor bijvoorbeeld de bewoners van het Wantij, die eigenlijk vrijwel bijna alle lasten dragen van de evenementen in onze stad en niet altijd de lusten ervan ervaren. We zien boven op die zoektocht, zien we eigenlijk ook wel een specifiek evenemententerrein wat gewoon daar echt opgericht is.

Ik weet niet of het de plek is daar op het energieplein, maar we hebben niet a la Breda gewoon een vast evenemententerrein waar die evenementen plaats kunnen vinden, waar we ook een beetje mee kunnen spelen of jongerenevenementen kunnen plaatsvinden zodat het niet perse in een park hoeft. Het zal wat mij betreft een Dordwijk-zone of stadsas zou een plek voor kunnen zoeken. Ben benieuwd of het college die zoektocht aan wil gaan. Dan de indexatie van de subsidies. Goed gebruik is om dat budget gewoon te indexeren, dus vraag me af waarom dat bij de evenementen voor een deel niet gebeurt? Dat levert ook onzekerheid op. Dus ik ben benieuwd waarom dat niet gebeurt? Anders moeten we dat volgens mij gewoon repareren. We zien ook kans op een gebied van veiligheid. Kosten van beveiligers en hekwerken rijzen de pan uit. Kan de gemeente hier ook samenwerken met de organisatoren en op verschillende manieren hierin ondersteunen? Dan de SWOT-analyse. We lezen meervoudig bezoekmotief. Heel mooie woordcombinatie. Maar dat brengt ons ook wel bij voldoende parkeerplaatsen, want die parkeerplaatsen moeten er dan ook zijn, zodat mensen in die binnenstad kunnen komen, daar kunnen parkeren, een drankje kunnen doen, uiteten kunnen gaan. Dus daar wil ik ook graag verwijzen naar het amendement bij de mobiliteitsvisie en ook de discussie die we hebben gehad bij het groenplan. Dat is gewoon ontzettend belangrijk dat onze stad goed bereikbaar is. Dan nog drie vragen. We zien in de nieuwe piramide ruimte voor één, extra knallen, om het zomaar te noemen. Waar denkt het college aan of proberen we dit te bewerkstelligen via die impulsregeling? Is het college bereid een landelijke lobby te starten om meerjarige vergunningen te kunnen hanteren als het onderzoek aantoont dat belemmeringen er zijn vanwege de regelgeving. Voortbordurend op de visie Wantij-west, ziet ...

De voorzitter: Er zijn twee interrupties al even. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Ik had eigenlijk een vraag over wat de heer Den Heijer eerder zei. Als ik het goed heb begrepen zei de heer Den Heijer dat de VVD graag wil dat er op meerdere plekken evenementen zijn en tegelijkertijd ook eigenlijk één evenemententerrein beschikbaar te stellen in het centrum. Hoe ziet de heer Den Heijer dat in relatie tot elkaar? Dat is eigenlijk de vraag.

De heer Den Heijer: Kan zijn dat ik me daar dan verkeerd heb uitgedrukt, want ik beoogde niet een specifiek evenemententerrein in het centrum. Ik denk wel dat het centrum een geschikte locatie heeft aan het Statenplein. Waar we ook nu ruimte voor willen maken om daar incidenteel meer te kunnen doen wat betreft evenementen. Dat het eigenlijk twee oproepen zijn of eerst wat we aangeven is dat we gewoon steunen de zoektocht naar extra ruimte, dat we daar ons ook vooraf op committeren. Dat we in de tweede plaats ook zeggen, dat zijn dan allemaal plekken waar je incidenteel evenementen zou kunnen doen. Je zou ook één plek bijvoorbeeld in de stads-as of in de Dordwijk-zone kunnen aanwijzen van, dat is gewoon een permanent evenemententerrein waar evenementen kunnen plaatsvinden. Waardoor je daar ook een beetje een uitval functie hebt waar ook evenementen kunnen plaatsvinden die Partij voor de Dieren misschien liever niet in een park terugziet. Zou zomaar kunnen. Dus dat was een oproep, voorzitter.

De voorzitter: Nog een volgende interruptie, mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Ik was eigenlijk benieuwd tussen de technische vragen en het wensenlijstje van de VVD door, wat ze hier nou van vinden in deze oordeelsvormende sessie.

De heer Den Heijer: Dat heb ik aan begin gezegd. Dit draagt bij aan het zijn van een toonaangevende evenementenstad. Alleen, onze honger is op sommige elementen niet gestild. Wij nemen nu het moment, omdat we later het beleid terugzien, om die punten mee te geven aan het college. Dus ik ben ook benieuwd hoe het college daarop reageert.

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter?

De voorzitter: U mag nog een vervolgvraag stellen.

Mevrouw Van Engelen: Als we dat allemaal nog kunnen meegeven is het dan niet handig als we een consultatiesessie organiseren? Vraag ik eventjes aan de VVD, of gaat dat net een stapje te ver?

De heer Den Heijer: Ik waarneem nu in GroenLinks een heel mooi proces stijgen. Het is dat de D66 niet meer bestaat, inderdaad. U neemt die rol met verve op u, zeg ik via de voorzitter. Ik zie eigenlijk elke commissie die wij met elkaar oordeelsvormend hebben, zie ik persoonlijk als een consultatiesessie. Ik zou iedereen aanmoedigen om die rol op zich te pakken. Betekent niet dat alles wat wij hier uitspreken, dat wij denken dat dat automatisch gaat gebeuren of dat we volstrekte steun hebben. Ik kijk ook u als

commissieleden aan. Ga in discussie. Als u het ermee oneens bent, dan hoor ik het graag. Of als u eens bent, kunnen we samen optrekken.

De voorzitter: Het is wel een heel lang antwoord om te zeggen of je het er wel of niet mee eens bent. We gaan door naar vraag twee aan het college. VVD mag verder. De heer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Wantij-west, daar hebben we nu een visie op vastgesteld en daar ligt ook heel veel water, heel veel kansen. Dus zien we ook in het beleid de kans om bijvoorbeeld evenement op water meer ruimte te geven in onze stad.

De voorzitter: Ik heb vraag twee dan gemist. De eerste was de extra knaller, of daar een landelijke lobby voor gevoerd kan worden. De tweede ...

De heer Den Heijer: De landelijke lobby sloeg op de meerjarige vergunningen. Daar zijn we nu een verkenning naar aan het doen. Maar we voorzien ook wel dat dat heel lastig gaat zijn in relatie tot de regelgeving en wetgeving die daaromtrent is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, dankjewel. Een vraag aan de heer Den Heijer. Ik was benieuwd over dat wij in, uiteraard evenementenstad, wij zijn dat een paar keer geweest en we willen het ook gewoon in de toekomst ook realiseren.

Maar als je nou kijkt naar de brief die afkomstig is vanuit de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid, dan stellen ze een aantal belemmeringen. Hoe kijkt de VVD daar tegenover. Hoe kijkt de VVD daarnaar in de belemmerende woorden van de veiligheidsregels van Zuid-Holland Zuid?

De heer Den Heijer: Dat heb ik in het begin van mijn betoog proberen aan te geven. Dat ondanks dat die belemmeringen er zijn, dus op het gebied van personeel ook bij de omgevingsdienst, inzet van capaciteit van de politie, stijgende kosten, evenementenorganisatoren die slecht uit corona zijn gekomen. Dat we desondanks toch zeggen dat we het belangrijk vinden om een toonaangevende evenementenstad te zijn met u samen ook. Dat ik ook aan het college vraag, hoe kunnen we daar nou langjarig, wat is de visie? Hoe kunnen we dat nou ook met elkaar goed in de gaten houden, dat die structurele inzet ook goed gaat zijn vanuit ons? Maar ja, we zijn ook afhankelijk van externe omstandigheden.

De voorzitter: Welke fractie wil ingaan op de stukken die voorliggen? Was er nog een aanvullende vraag? U wil een woord voeren? Ik zie al meer mensen die willen. U mag eerst, mijnheer Katif. Daarna mevrouw Schnabel en daarna ...

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Naar aanleiding van dit raadsvoorstel zal ik wat kritische opmerkingen plaatsen met betrekking hebbende op de visienota voor het evenementenbeleid in Dordrecht 2024-2030 in het algemeen. Een specifieke doelstelling en ambities in het besluit. We hebben het over de eerste doelstelling. Ik zal die vijf doelstellingen. Ik heb van alles gehoord. Maar die vijf doelstellingen die wil ik toch even, noem het maar een mooi woord, accentueren. Als het gaat om evenementen voor

iedereen, essentieel voor Beter voor Dordt, om te zorgen dat de diversiteit van de bevolking daadwerkelijk wordt weerspiegeld in evenementenaanbod. Het vergroten van toegankelijkheid moet niet alleen gericht zijn op communicatie, maar ook fysieke en financiële toegankelijkheid. Dat is de eerste doelstelling. De tweede doelstelling van de visie is dat een goed balans tussen levendigheid en leefbaarheid. Een behoud van een goede balans tussen levendigheid en leefbaarheid is cruciaal, vooral gezien de mogelijke impact op stadsparken. Meneer Groenewege, dan kom ik u wel tegemoet denk ik daar. Het onderzoeken van, en spreiden van evenementen zorgvuldig, worden uitgevoerd om te voorkomen dat de kwaliteit van leefomgeving aantast. Dan kom ik even bij doelstelling drie, vergroot de maatschappelijke economische waarde. Beter voor Dordt is van mening dat het belangrijk is om concreet te definiëren welke maatschappelijke en economische doelen worden nagestreefd en hoe deze worden gemeten. Dan hebben we het over de ... indicatoren die nu op dit moment bij de auditcommissie in behandeling zijn. Schuine streep, ze worden namelijk gemaakt. Daarnaast moet de ondersteuning van evenementen in balans zijn met de beschikbare middelen en prioriteiten van de stad. Meneer Den Heijer, daar hebt u ook nog een punt. Als het gaat om versterking van lokaal, regionaal, landelijk, incidenteel, internationaal profiel van de stad. Hij heeft over de Tour des Femme. Het behouden van authenticiteit, het versterken van het imago van Dordrecht zijn belangrijk, maar er moet ook aandacht zijn voor het voorkomen van over-commercialisering en het waarborgen van de lokale betrokkenheid. Heel belangrijk, want er zijn ook heel veel ondernemers in de stad die graag wat dingen willen doen.

Dat moeten wij in ieder geval ook faciliteren. En last but not least, het toekomstig bestendige evenementensector. Het waarborgen van voldoende ruimte voor evenementen moet in de lijn zijn van de stedelijke ontwikkeling en mag de leefbaarheid niet in gevaar brengen. Het financiële model moet duurzaam zijn, vrijwilligers moeten passend worden gewaardeerd en ondersteund. Algemene opmerking, voorzitter. Het is zeer positief dat er aandacht wordt besteed aan verschillende aspecten van evenementen, maar het succes zal afhangen van de effectieve implementatie van deze doelstellingen en het vermogen om de balans te bewaren tussen levendigheid, leefbaarheid en lokale betrokkenheid. Dan kom ik er tenslotte, de brief die aan de gemeenteraad van de veiligheidsregels Zuid-Holland Zuid in verband met de beantwoording vragen met betrekking tot evenementenbeleid. Heel lange zin, ik hoop dat ik dat ...

De voorzitter: Ik volg het nog, ja.

De heer Katif: De visienota voor het evenementenbeleid in Dordrecht streeft naar een vitaal evenementenstad, zoals de VVD dat zegt bij monde van de heer Den Heijer, met specifieke doelstellingen en ambities. Echter, de brief van de veiligheid Zuid-Holland Zuid benadrukt enkel belemmeringen voor deze doelstellingen. Ik zal ze heel snel, niet uitleggen, maar ik zal zeggen wat voor belemmeringen er zijn. Eén, veranderingen gemeentelijk beleid.

De voorzitter: Wacht even. U gaat nu dingen uit de brief herhalen, maar dat heeft alleen zin als u daar ook iets van vindt. Dat horen we dan graag.

De heer Katif: Ik wilde eigenlijk de tijd een beetje verkorten. Daarom zeg, ik noem ze alleen maar even, want dan weet iedereen in ieder geval wat ze zijn. Verminderde

ondersteuning voor sommige gemeentes kan de financiële last van evenementenorganisaties vergroten, waardoor het strevende toegankelijkheid mogelijk onder druk om te staan. Dus dat betekent heel simpel, hoe meer regels, hoe voor sommige organisatoren het onmogelijk te zijn. Zo, een van de dingen dat je met dieren iets kan doen, ik zeg niet dat ik voor gebruik van dieren of misbruik van dieren, maar ik zeg, het kan een belemmering zijn. Ik zeg niet dat het zo is, maar het kan een belemmering zijn. De nadruk op tijdige veiligheidsplannen na een periode van mindere activiteiten kan de administratieve last voor organisatoren vergroten, wat mogelijk invloed heeft op de evenementenkwaliteit. Ondanks de positieve aanpassingen in de veldnorm evenementenzorg, kan weerstand tegen verandering in de implementatie bemoeilijken. En last but not least, milieuthema's natuur en groen. GroenLinks heeft er een en ander over verteld. Toch om nog even aan te vullen, natuurbehoud. Groene initiatieven. ... heeft extra kosten en planning voor evenementenorganisatoren, wat mogelijk strijdig is met financiële doelstellingen. We weten met zijn allen dat ook een ondernemer graag winst wil maken. Het is niet alleen leuk, de Dordtenaar probeert een mooie dag te bezorgen, een mooi weekend te bezorgen, maar ook geld kunnen verdienen. Uiteindelijk moet het ergens vandaan komen.

De voorzitter: Het was last but not least al.

De heer Katif: Ik zal last but not least in het licht van deze belemmeringen, voorzitter, is het cruciaal om de flexibiliteit en realisme te behouden bij het nastreven van de gestelde doelen. Het evenwicht tussen ambitie, praktische uitvoerbaarheid zal van groot belang zijn om de vitaliteit van Dordrecht als evenementenstad te waarborgen. Daarmee zullen wij de evenementenstad van Nederland kunnen of worden. We zijn het al geweest.

De voorzitter: U wijst op belemmeringen, maar de grondhouding is positief. De heer Groenewege heeft een interruptie.

De heer Groenewege: De heer Katif heeft net zijn eigen nota gedicht met allerlei algemeenheden over hoe je levendigheid versus leefbaarheid. Maar wat mij niet duidelijk is geworden uit dit betoog is, hoe kijkt de heer Katif nou naar het stuk dat voorligt. Is de balans tussen levendigheid en leefbaarheid daarin goed volgens Beter voor Dordt of niet?

De heer Katif: Als je goed geluisterd hebt, heb ik heel duidelijk aangegeven dat ik heel positief sta tegenover het stuk. Alleen, ik zie een aantal belemmeringen en met name de brief van Veiligheidsraad Zuid-Holland Zuid. Dan heb ik het over vergunningen. Waar hebt u het ook over? Die maakt me enigszins bang. Dan denk ik, als een orgaan zo'n grote, die weten waar ze het over hebben. Die ons adviseren, let eens even op, want als je dit gaat doen, hou daar en daar rekening mee. Ik ben heel positief, maar in het licht wat er eigenlijk vanuit Zuid-Holland Zuid. Daar heb ik enige terughoudendheid.

De voorzitter: Positief en terughoudend. Daar kunnen we het even op houden. We gaan naar de volgende partij, Partij van de Arbeid. Mevrouw Schnabel. Ik geef alvast een winstwaarschuwing. Volgens mij vindt er best wel een leuk debat plaats, maar in deze tijd gaan we het misschien niet redden. Dus houd daar rekening mee. Maar goed, mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Bedankt voor het aanvullende tijdspad dat erbij is gevoegd. Dat is fijn. We hebben nog enkele aandachtspunten als het gaat over goede balans tussen leefbaarheid en levendigheid. In die visie lezen we terug dat er wordt ingezet op wijken. Dat vinden we heel fijn, maar in praktijk zien we dat er vooral een grote focus ligt op het centrum. Dat is jammer. We lezen ook, en daar zien we naar uit, naar een stadslab of citylab. Dat klinkt geweldig. We vragen ons wel af, hoe bereiken we de verschillende doelgroepen uit de wijken met alles dat ons gelijk maakt en doet onderscheiden? Dat horen we graag. Ten tweede, we lezen dat er meer dan 1,9 miljoen te besteden is aan evenementen. We hebben het, we hebben het er in de fractie over gehad. We konden er zelf niet helemaal wijzer uit worden. Hoe verdelen we dat budget nu over de wijken, doelgroepen en verschillende culturele uitingen? Kunnen we daar in een overzichtje wat meer duidelijkheid over krijgen? Dan als derde punt, we missen in het vergroten van maatschappelijke en economische waarde helemaal de culturele waarden. Wellicht speelt, de cultuur speelt natuurlijk een enorm belangrijk onderdeel. We zien dat graag aangevuld en anders dan willen we dat amenderen. We vinden dat, met oog op de open aanmerkingen, de visie in principe een goed fundament vormt. We hebben nog niet helemaal het idee dat we met deze nota evenementenstad kunnen zijn voor alle inwoners uit Dordrecht.

We vragen daarom om de toezegging in het vierde kwartaal van 2024 om een uitvoeringsprogramma, in plaats van een voortgang. Daarin zien we graag terug wat we kunnen verwachten, waarin ook de culturele waarde is opgenomen. Onderzocht is wat de mogelijkheden voor evenementen in de wijken zijn en hoe we het citylab gaan aanpakken. Met een overzicht ook waar het geld aan besteed gaat worden. Dat is het voor zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we als volgende de ChristenUnie/SGP met de heer Droog.

De heer Droog: Ik zal het kort houden. Wij hebben, als het gaat om evenementen, heel veel uitdagingen in onze stad. Om evenementenstad van het jaar te worden, is wat de ChristenUnie/SGP betreft geen doel op zich. Maar natuurlijk is het wel goed om als stad ambities te hebben voor de komende jaren. Wij staan ook positief tegenover de doelstellingen die benoemd worden in de visienota zelf. Wat kleine aandachtspunten. Goed om te zorgen voor een goede spreiding van de evenementen. Spreiding in locaties, centrum, maar heb ook aandacht voor de kleinschalige evenementen in de wijk. Evenementen die inspelen op de behoefte aan ontmoeting. Spreiding over het jaar. Ook het eerste en het vierde kwartaal is mooi om daar ook aanbod in te hebben. Wij sluiten ons aan bij het punt wat benoemd is door mevrouw Van Engelen van GroenLinks als het gaat om aandacht voor vrijwilligers. Veel als het gaat om organisatie van evenementen, draait op de inzet van vrijwilligers. Vrijwilligers haken af, omdat het organiseren steeds meer vraagt. Wij zijn ook benieuwd naar de educatieve rol van de kant van de gemeente die gespeeld kan worden. Als het gaat om de moties en het amendement van de Partij voor de Dieren, wij willen graag mee indienen als het abonnement op het verbod op plastic confetti en serpentine. Het lijkt ons ook een goed idee om vergunningplicht hebben voor evenementen met dieren, omdat wij onderschrijven dat, in het kader van toezicht, het goed is om paal en perk te stellen aan wil groeien het ontbreken van dat toezicht. Wij willen nog even beraden als het gaat om de versterkte muziek in parken en

de subsidie voor evenementen. Het is natuurlijk een zeer principieel motie, maar wat ons betreft wellicht iets te principieel. Maar wij komen daar nog terug. Bedankt.

De voorzitter: Heeft een aantal punten gegeven over de visie en alle reacties op de moties en amendement. Ik kreeg een interruptie van de heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, dank u wel. De heer Droog die gaf net aan dat hij, of de ChristenUnie/SGP, de motie van Partij voor de Dieren kan steunen met betrekking tot meer eisen, vergunningverlening en dergelijke. Als ik naar de SWOT-analyses kijk en lees, er staat bij 4.4 bedreigingen, dat juist door toenemende landelijke veiligheids- en duurzaamheidseisen door organisatoren problemen hebben met vergunningen. Dat ingewikkelde wordt tijdrovender, wordt dat er gewoon aangescherpte regels zijn. Maakt u zich door die motie te steunen juist niet nog moeilijker?

De heer Droog: Wij zien het niet moeilijker worden, maar wij zien het wel inzichtelijker worden. Wij zien het ook, maar wij zien in dit geval een situatie ontstaan waarin er meer helderheid en toezicht mogelijk is, als wij de motie rondom die vergunningplicht met dieren instellen.

De voorzitter: Helder zo? Dan gaan we naar Gewoon Dordt met de heer Roggekamp.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, als eerste wil ik een dank uitspreken naar de wethouder en de ambtelijke organisatie van het grote stuk wat er is gekomen. Dat we in ieder geval weer een hele tijd vooruit kunnen als we die zo meteen aangenomen hebben. Wat we wel hebben is van het grote stuk, het is 40 pagina's. Als we dit naar allerlei kleinere evenementenorganisaties moeten sturen van, je moet je hieraan voldoen. Dat gaan ze niet begrijpen. Laten we dan alle stukken die we er nu nog bij hebben ook nog meenemen, dan denk ik dat we geen evenementen meer hebben. Dus ik wil wel oproepen, ... wordt er gecommuniceerd volgens het plan. Dat we dat dan ook naar bijvoorbeeld vier A-viertjes terug kunnen brengen, om daarmee dus de organisaties aan de gang kunnen gaan. Dat voor hun duidelijk is van, dit moeten we wel of niet doen. Dat ze niet heel de visie hoeven te lezen. Dat wil ik de wethouder vragen. Als we dan wat kijken naar de doelstellingen, profiel van de stad, maatschappelijke en economische waarde. Op het moment dat we nu al verschillende evenementen uit de binnenstad halen, wat het profiel van Dordrecht is, want dat is toch wat de rest van Nederland kent van Dordrecht, dan moeten we wel goed bedenken, blijft dat dan nog het profiel van de stad wat we promoten? Misschien wel een oproep, is het niet mogelijk als we ook naar de economische waarde voor ons als stad kijken, om voor de organisatoren een voorrang te geven aan Dordtse organisaties? Dus op het moment dat er drie organisaties een leuk evenement willen organiseren. Jij bent een Dordtse organisatie, daar hebben allemaal meer baat bij, voorzitter. De moties. Ik denk niet dat we ze gaan steunen. Het punt van het plastic klinkt natuurlijk heel mooi, alleen ik denk niet dat het alleen geldt bij evenementen. Bij trouwerijen waar je soms ziet waar van die dingen gebruikt worden, bij voetbalwedstrijden van andere landen waar in één keer alle mogelijke kleuren de lucht ingaan. Ik zie dan eerder een APV of iets, dat het gewoon verboden is om dat soort dingen te gebruiken in Dordt, dan puur bij evenementen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Interruptie van de heer Groenewege.

De heer Groenewege: Dat is mooi, want dat is ook de insteek van de motie.

De voorzitter: Dan gaan we naar de volgende woordvoering. Dat is de VSP. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, laat ik ook even beginnen met complimenten aan de wethouder en de ambtelijke organisatie. Er is best wel een lang traject gelopen. Als we ook kijken naar de afgelopen jaren, als we de coronatijd, hebben we achter de rug. We hebben Big Rivers hebben we weer neergezet, we hebben het circus al twee jaar weer op de kaart gezet, het Dordtse wintercircus. Laat ik dat ook even zeggen, daar heeft de wethouder enorm zijn nek vooruit gestoken. Dus nogmaals, complimenten daarvoor. Ik ga nu ook wat tegen heilige huisjes schoppen, maar dat heb je nou eenmaal in de politiek. Biedt dit voldoende basis voor deze nota of deze visie? Wat ons betreft wel. Soms heb je ook in een park heb je feesten waar het gezellig is, waar er wat misschien eens een keer wat overlast is, maar als je kijkt wat het ons ook brengt.

Niet alleen de feesten in de stad, maar ook als we kijken hoe we Dordrecht de afgelopen jaren met onze evenement op de kaart hebben gezet, dan denk ik van, kunnen wij weer evenementenstad worden? Dan denk ik ja. Heb ik er vertrouwen in dat deze wethouder dat voor elkaar gaat boksen? Ja. Waarom? Omdat hij zijn nek daarvoor uitsteekt en durft ook die heilige huisjes een beetje omver te werpen. Want voorzitter, we zijn een vergrijzende stad. Dat weten we allemaal. Dus wat we moeten doen met deze evenementen, is ook jongeren aan je stad weten te binden. Dat hebben we niet kunnen doen op het gebied van woningbouw, waar we nu heel hard voor aan het lopen zijn om juist de mensen aan onze stad te verbinden. Want ook, je hebt, ik heb het daar vanavond nog met iemand over gehad, over opa's en oma's. Die zien ook heel graag hun kinderen gewoon hier in de stad opgroeien. Die willen hier graag blijven. Dan hebben we het over de moties.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Groenewege.

Mevrouw Stolk: Dat mag altijd.

De voorzitter: Wat fijn. Dank u wel. U had het eerder over, mevrouw Stolk had het eerder over heilige huisjes die de wethouder met deze visie omver trapt. Ik ben wel benieuwd welke heilige huisjes dat zijn? Want dat is me eigenlijk niet duidelijk.

Mevrouw Stolk: Als je tegenwoordig kijkt naar dat het allemaal niet meer zo mag. Geen evenementen meer in een park. Laat ik het dan nog heel even voorzichtig zeggen, als ik dan ook de media een beetje volg als we het over dierenwelzijn hebben. Niemand is voor dierenleed, laat dat even voorop staan. Als er dierenmishandeling of whatever ook is, dan moet daar volgens mij keihard op gehandhaafd worden. Maar als ik dan soms lees in een krant, en dan schrik ik me echt te pletter, dat er geen paard meer in een draaimolen mag staan. Daar schrik ik echt van, want dan denk ik van, hoever gaan we? Mijn moeder die zei van de week tegen me, ik heb een koekoeksklok. Moet ik nou mijn koekoek er ook uithalen? Ik zeg, ik weet het niet.

De voorzitter: Het heilige huisje van de koekoek.

Mevrouw Stolk: Maar dat zijn wel dingen waar je heel erg voor moet waken dat het geen betutteling ten top wordt.

De voorzitter: De heer Groenewege heeft nog een interruptie.

De heer Groenewege: Dus ik begrijp mevrouw Stolk goed dat zij blij is dat de wethouder dat heilige huisje omver trapt van paarden in draaimolens en koekoeken in koekoeksklokken.

Mevrouw Stolk: Nee, voorzitter. De heer Groenewege is een zeer gewaardeerde collega, laat ik dat eventjes vooropstellen. Maar dat is niet hetgeen wat ik zei. Waar we nu naar gaan kijken, die basis die ligt er nu. Kunnen we dat uitbreiden? Ja. Wat ons betreft, wat er is, mag wat ons betreft blijven.

Als we het hebben over Wantijpop of Lepeltje Lepeltje, noem het allemaal maar op. Dat soort evenementen, dat zou u eigenlijk liever niet willen in de parken. Of begrijp ik dat verkeerd? U wil dat niet?

De heer Groenewege: Voorzitter, wij hebben de voorkeur, zoals in de motie staat, om evenementen met versterkte muziek niet in parken te doen. Dat betekent niet dat we ze niet willen, maar doe het gewoon niet in het groen, maar op een evenemententerrein, zoals de heer Den Heijer zei. Of op het energieplein of op een andere locatie. Wat ons betreft worden dat ook groene locaties. Wat ons betreft vergroenen we die locaties ook, want dan wordt er gezegd, die locaties zijn niet aantrekkelijk en niet groen genoeg. Ga ze dan vergroenen, maar doe het niet in een park.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, als we dat allemaal gaan vergroenen, dan wordt dat ook vanzelf een park. Dan blijf je in een cirkeltje draaien, maar wat ons betreft blijft het gewoon voor wat het is. Tuurlijk, uitbreiding naar wijken, prima, want de focus is de binnenstad, maar vergeet alsjeblieft ook niet de wijken. Een oproep die ik ook doe, die heeft meneer Roggekamp ook gedaan. Het is een aardig stuk wat er ligt. We weten allemaal dat evenementen moeilijk zijn voor sommige ondernemers of evenementenmakers, laat ik het dan maar zo zeggen, om iets voor elkaar te krijgen. Mooi ook dat als we de Dordtse evenementenorganisaties daarbij voorrang geven. Maar wat ons betreft, zoals het er nu ligt, kunnen wij gewoon instemmen met deze nota.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan nog naar twee resterende fracties. Dan is volgens mij iedereen aan bod geweest. Eerst Forum voor Democratie. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u, voorzitter. Om te beginnen over de visienota kan ik eigenlijk vrij kort zijn, over het voorlopige standpunt van dit raadsvoorstel. Wij zien het als nuttig om deze visie als basis te gebruiken voor Dordrecht als evenementenstad en kunnen ons ook vinden in de doelstellingen zoals die staan omschreven. Als ik dan toch wel wat input mag leveren, dan doe ik dat graag op mijn manier. Het klinkt de commissie of het college of de ambtelijke ondersteuning ook niet vreemd in de oren als ik zeg dat we bij de uitvoering van plannen ook regelmatig op weerstand stuiten. We merken nu ook dat er veel meningsverschillen zijn en in het slechtste geval dat plannen niet gerealiseerd worden. Een vraag die ik dan graag beantwoord zie vanuit het college is dat wanneer de gemeenteraad het raadsvoorstel aanneemt, welke manifestatietechnieken worden er

toegepast om de visie een realiteit te maken? De visienota telt veel woorden. Ik hoorde net ook mevrouw Stolk en de heer Roggekamp het ook zeggen. Telt veel woorden, echter doet het stuk vrij weinig met de verbeelding. Met andere woorden, het gaat niet leven. Dat is juist wat je zou willen, dat het tot leven komt en dat het tot de verbeelding spreekt. Zoals een medewerker van Walt Disney ooit zei, if you can dream it, you can do it. Met dit in gedachte, wat zou de wethouder dan kunnen zeggen over de visie van Dordrecht? Een toonaangevende evenementenstad, rekening houdend met verschillende belangen.

De voorzitter: Een interruptie. Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Even een vraag richting Forum voor Democratie, want ik hoor vanavond al vaker een oude commissie over evenementen herhaald worden. Toen waren we zo'n puntenlijst aan het vastzetten van, waar zullen we de kaders op baseren? Nu hebben we het over de kaders en nu beginnen we opeens te hebben over van, maar we krijgen nog geen beeld bij de kaders. Maar de vraag aan mevrouw Pichel is, moet dat dan nu? Of gaan we de kaders meegeven aan het college en laten we hun die kaders invullen en gaan wij er dan vervolgens weer iets van vinden vanuit onze controlerende taak? Of gaan we nu, dit geldt voor meerdere partijen, op de stoel van de ambtenaar zitten en de boel alvast invullen?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Ik vond het een hele lange vraag, maar uw vraag is in principe, vind ik dat we nu kaders moeten meegeven of niet?

Mevrouw Van Engelen: Nee, voorzitter. Mijn vraag was, gaan we nu iets vinden van de meegegeven kaders? Gaan we die vaststellen en het vervolgens laten invullen door het college en daar iets van vinden? Of gaan wij nu gelijk een hoop wensen meegeven bij de kaders?

De voorzitter: Volgens mij mag er input meegegeven worden om uit te werken, dus dat is wat hier gebeurde volgens mij. Mevrouw Pichel mag verder.

Mevrouw Pichel: Inderdaad om daar even ... Voorzitter, ik ben het ermee eens. We mogen als fractie denk ik aangeven wat we willen en als mevrouw Van Engelen nodig vindt om bepaalde dingen meer aan te scherpen, dan kan dat natuurlijk. Mijn ervaring is dat als we spreken over een visie, dat een visie ook vooral kaderstellend is door de wijze waarop je hem vormgeeft.

Mevrouw Schnabel: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Ik ben heel nieuwsgierig eigenlijk, omdat mevrouw Pichel aangeeft, het spreekt eigenlijk nog niet genoeg tot de verbeelding. Wat zou er aan de visie moeten veranderen om wel tot de verbeelding te kunnen spreken?

De voorzitter: Mevrouw Pichel, ik denk dat dat vanzelf komt als u verder gaat?

Mevrouw Pichel: Ik vraag me af wat de heer Katif weet, wat ik niet weet. Maar waarschijnlijk kan hij mijn gedachten lezen. Ik ben nu even de vraag van mevrouw Schnabel kwijt.

De voorzitter: Wat geeft u mee om de verbeelding te laten leven?

Mevrouw Pichel: Wat ik net al aangeef. Hij telt heel veel woorden, maar ik mis nog inderdaad een bepaalde energie achter de woorden. Dat wil niet zeggen dat ik er geen vertrouwen in heb. Ik zie dit als een goede basis om mee te beginnen.

Hiermee wordt gewerkt naar een bepaald beleid. Wat ik hieraan wil meegeven, is waar we vaak mee te maken hebben, wat ik net al zei, we merken het nu al in de commissie, die vindt dit en die vindt dat, die vindt die vindt zo. Dan kunnen we kaders meegeven, moeten zij er maar ergens gehakt van maken. Waar je in ieder geval ook naar kunt kijken is, er zal ook weerstand zijn. Om die weerstand weg te nemen kun je ook eerst ervoor zorgen dat er inderdaad een bepaalde visualisatie komt en een bepaald beeld waar iedereen zich ook in kan vinden en het dan ook gaan verfijnen. Je kunt dat omdraaien, maar als je ergens met een beeld begint, een energie wat iedereen aanspreekt, dan kun je daarmee verder. Ik zie nog meer vingers.

De voorzitter: Aanvullende vraag, mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Dan eigenlijk nog niet helemaal, denk ik, de beantwoording van mijn vraag. Hoe ziet zo'n visualisatie er dan uit?

De voorzitter: Een filmpje. We gaan verder. Nee, sorry.

Mevrouw Schnabel: Er wordt iets gesuggereerd en ik ben heel benieuwd hoe dat dan in de, stel mevrouw Pichel zou het schrijven, hoe dat er dan uit zou zien.

De voorzitter: Sorry. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: De voorzitter lachte er een beetje om, maar het is een hele terechte vraag. Eigenlijk klopt het ook wat de voorzitter zei, want daar zat ik ook aan te denken. Als we naar deze visie kijken van, ik weet niet meer van wie de vraag ook net kwam, wat we dan over een paar maanden krijgen? Misschien is het leuk om daar gewoon een mooie film van te krijgen. Om te kijken, wat spreekt tot de verbeelding en hoe komt zoiets dan tot stand? Wat ik net al aangeef, er zijn verschillende belangen, verschillende meningen. Partij voor de Dieren komt met allerlei moties. Op welke manier kunnen we dat tot de verbeelding brengen dat er ... Is er iets dat ik mis?

De voorzitter: Mensen, nog even de aandacht erbij. We gaan gewoon nog even rustig door tot iedereen zijn beurt heeft gehad. U mag verder.

Mevrouw Pichel: Dank u wel. Ik hoop dat ik zo antwoord heb gegeven op die vraag in ieder geval. Leek me wel. Was er nog een andere vraag? Dit was mijn stuk, want ik had mijn zin afgemaakt. Wilde ik nog een kleine reactie geven op de moties en het amendement. Ik snap, ik zie wel waar Partij voor de Dieren vandaan komt. Bepaalde dingen zou ik me ook best wel in kunnen vinden. Wat mij dan alleen ook weer hier

opvalt, is de ook de titels. Geen subsidie, geen versterkte muziek, een verbod. Ook daarin is vaak een andere motivatie, werkt eigenlijk veel meer richting een weg zodat het open kan gaan. Er zijn meerdere mensen die hebben hier kleine kinderen. Als kleine kinderen net kunnen lopen en kunnen meehelpen en ze gaan voor de eerste keer, gaan ze je glas naar de keuken brengen, dan zeg je niet, niet laten vallen. Dan weet je wat er gaat gebeuren. Wat je tegen een kind wil zeggen is, hou het goed vast. Dan valt het op de grond. Wat je tegen een kind wil zeggen is, hou het goed vast en zet het op het aanrecht. Dat is de visualisatie die kinderen krijgen.

Dan houden ze het vast en dan zetten ze het op het aanrecht. Dus de positieve motivatie om iets te bewerkstelligen, zou ik mooier vinden. Dank u wel.

De voorzitter: Ik wil u hartelijk danken. Er zijn nog wel twee interrupties. De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Voorzitter, volgens mij was er net wat verwarring. Zoals ik het heb opgevat, is dit visiestuk even een tussenfase. Zoals de heer Heijer ook zegt, je kan nu in de oordeelsvormende sessie, kan je wat dingen meegeven. Dat wordt dan in 2025 komt er een concept evenementenbeleid en daar kunnen we dan iets van gaan vinden. Dus ik neem aan dat de energie, zoals mevrouw Pichel bedoelt, het visualiseren, dat dat dan komt. Of ik heb het verkeerd begrepen, maar zo heb ik in ieder geval de Raadsbrief opgevat. Even als opmerking.

De voorzitter: U mag erop reageren, maar u bedoelt waarschijnlijk ook dat u aandringt op een visualisatie in het ...

Mevrouw Pichel: Ik zal erop reageren. Wat ik aangeef is niet zozeer, ik vind dit goed of fout. Of ik vind dit niet de manier. Ik geef eigenlijk een soort tip mee waar meerdere, laten we zeggen, ik gaf het voorbeeld van Walt Disney. Dat is iets waarbij er op een bepaalde manier dingen tot stand zijn gebracht, met hele succesvolle realisaties. Daar kunnen we van leren. Dat is dit stuk niet, even met alle respect voor het stuk. Er staan goede dingen in, daarom steun ik het ook, maar als we gaan kijken naar het tot stand brengen van zoiets groots en zoiets moois en we noemen dit een visienota, dan mag daar van mij iets meer energie achter die visie zitten.

De voorzitter: U had het wat sprankelender gewild, zoiets. We gaan naar de heer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik wil graag reageren op het punt wat u maakt over de titels en over de inhoud. Eigenlijk vind ik het wel een terecht punt, want we hebben als Partij voor de Dieren inderdaad alleen beperkende moties en amendementen op dit onderwerp, maar dat is eigenlijk geheel toevallig, want wij zijn eigenlijk ook voor die positieve benadering. Qua titel zou je natuurlijk ook kunnen kiezen voor diervriendelijke evenementen of evenementen die de natuur niet verstoren of whatever. Iets wat meer de positieve kant benadrukt, maar ik vind het ook belangrijk dat de titel gewoon zegt waar het op staat. Toevallig is het dit keer alleen maar negatief, maar ik hoop dat mevrouw Pichel daaroverheen kan stappen en toch de amendement en moties op hun merites kan beoordelen.

De voorzitter: Zo zie je maar, zo snel heeft het al effect. We gaan door naar het CDA. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dank u, voorzitter. Ik geef eerst even reactie op de motie van Partij voor de Dieren. Wat betreft de plastic confetti denk ik dat we ons daar goed in kunnen vinden. Voor de andere moties geldt dat ik dat niet goed kan inschatten wat de gevolgen zijn en dat we die eerst bespreken in de fractie.

Dan nu de visienota. Dank. Er zit veel werk in. Ook het tijdpad geeft een helder beeld. De visie is een uitwerking, ook van politiek akkoord, waarin wordt gezegd, Dordrecht is een toonaangevende evenementenstad en dat willen we zo houden. Daarbij kijken we hoe we onze stad met nieuwe thema's vanuit de eigenheid van Dordt kunnen uitlichten. Organisatoren zullen we uitdagen om meer en beter met elkaar samen te werken. Op dat vlak hebben we denk ik met het concept van de Dordtse feesten een mooie beweging zien ontstaan. Vanuit deze ambitie gaan we in op de voorliggende vragen. De vraag van de PvdA of we het eens zijn met de voorgestelde doelstellingen? Evenementen voor iedereen. Ja, daar kunnen we ons in vinden. Een goede balans tussen leefbaarheid en levendigheid. Ja, dat idem. Het vergroten van de maatschappelijke economische waarde. Ja, zeker als ook blijkt dat uit het onderzoek het evenementenbeleid bijdraagt aan sterke vestiging- en woonklimaat. Dan punt vier, versterken van het lokaal, regionaal en internationaal profiel van de stad. Zoals nu verwoord is in hoofdstuk, of in het 7.4, kunnen we ons er nog niet helemaal in vinden. De focus is nu erg gericht op het op de kaart zetten van Dordrecht voor Nederland en daarbuiten en de wens om door de media opgemerkt te worden. We zouden de uitwerking conform het politiek akkoord versterkt of uitgebreid willen zien. Gericht op de eigenheid van Dordrecht met de focus op de dorpse inwoners. Historische binnenstad van Dordt kan hoog op de kaart, eveneens de verbinding met het water, maar laten we vooral niet vergeten dat we voor die dorpse inwoners bezig zijn. Daarin spreekt over succes, zeker in paragraaf 6.1, gelukkig over het versterken, ondersteunen van wijkinitiatieven, de eigenheid van de wijk. Denk daarbij aan de evenementen die Dordrecht verbinden, zoals de avondvierdaagse, zomerland of muziekvond in Reeland. Dat zien we dus ook weer terug in 6.4. Dit is echt een paragraaf die uit ons hart gegrepen is, maar we zien dit onvoldoende terug in de doelstelling. We sluiten ons op dit punt ook aan bij mevrouw Schnabel en mevrouw Stolk. De gerichtheid op de wijken. Eigenlijk is onze vraag, is het college bereid die wijkgerichte focus ook op te nemen in de doelstelling? Dan het laatste punt, de toekomstbestendige evenementensector in Dordrecht. Daar zijn we het zeker ook mee eens. Dan hebben we nog een laatste politieke vraag van VVD, of deze visie voldoende basis biedt om weer evenementenstad van het jaar te worden? Wat ons betreft organiseren we met name evenementen voor de stad en niet evenementen in de stad. Het is leuk als we een ranglijst kunnen aanvoeren, maar we willen juist inzetten op verbinding en verrijking van onze inwoners. In dat opzicht is misschien doelstelling één misschien niet helemaal compleet en zou dat juist moeten zijn, evenementen voor iedereen, maar bovenal voor de Dordtenaar. Wil ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Dan moeten we nu even met elkaar het erover hebben hoe we verder gaan, want we hebben nog een kwartier. Het is denk ik een onmogelijke taak voor de wethouder om ongeveer vijftig punten te beantwoorden. Als ik het zo even ... Dat lukt?

De heer Burggraaf: Ik ben er wel een aantal weer vergeten.

De voorzitter: Maar ze zijn wel allemaal genoteerd. We kunnen kijken hoever komen, maar over tien minuten zet ik daar wel, dan moeten we opnieuw gaan beslissen hoe we verder gaan. Dus u mag gewoon tien minuten proberen zoveel mogelijk. We moeten echt gewoon ... Mevrouw Van Engelen, nog een vraag? Nee, voorzitter. Ik wilde er even op wijzen dat in de conceptagenda voor volgende week is er al een uur gereserveerd voor als dit zou uitlopen, samen met de horecanota. O, ik zie de griffier. Dus dan weten we dat in ieder geval. Dank u wel, want dat maakt wel verschil hoe we er nu inzitten. Over twee weken. Volgende week reces. Dan gaan we naar de wethouder.

De heer Burggraaf: Dank u, voorzitter. Ga ik toch proberen zoveel mogelijk, misschien alles wel, te beantwoorden. Dan maar in sneltreinvaart. Als het dan volgende of over twee weken is, dan is het ook weer lastig om die draad voort te zetten van iedereen die heeft gereageerd. Allereerst denk ik maar even, goed, laat ik zeggen, de complimenten voor al het werk, die neem ik graag ter harte en breng ik over naar de organisatie die heer hard heeft gewerkt, maar overigens ook samen met alle evenementenorganisatoren en de verschillende avonden, ook met inwoners en dergelijke. Er is gewoon een enorm groot traject aan voorafgegaan. Het is inderdaad, zoals iedereen zegt, nog niet het eindproduct. U heeft de tijdspanne erbij gehad. Dan is het echt al te snel om, wat PvdA vroeg, om dan al een uitvoeringsagenda eind 2024 te hebben liggen, maar we gaan nu wel informeren waar we dan staan, zodat je dat in 2025 uiteindelijk kan opleveren in een nieuw evenementenbeleid. Waar natuurlijk ook een uitvoeringsagenda aan vastzit. Dan neem ik graag ter harte wat Gewoon Dordt toe opriep, een aantal anderen ook in bij vielen, dat het ook belangrijk is om dan een heel duidelijk, publieksvriendelijke versie erbij te hebben. Dus dan sta je ook op het punt dat je iets hebt wat je vervolgens ook kan doorvertalen naar, zoals u zei, vier A-viertjes of nog minder. Maar het moet heel laagdrempelig zijn en voor ieder duidelijk. Het is complex. Dat ziet u aan het grote stuk, maar als we er eenmaal dan zijn, dan moet het ook heel makkelijk leesbaar zijn voor alle mensen die wat willen organiseren. Want mijn ervaring is, mensen die wat willen organiseren, doen dat omdat ze het leuk vinden en die nemen het voor lief dat er heel veel bij komt kijken als je zo'n evenement moet organiseren. Dus dan moeten we ook zorgen dat we zo min mogelijk drempels daartoe opwerpen. Dan de opmerking van een aantal mensen over de diversiteit en inclusiviteit. Dat zit echt gewoon doorspekt in het beleid, dus we willen echt voor ieder wat wils bieden. Je wil evenementen die voor iedereen een mooie beleving en ontmoeting biedt. Die diversiteit zit erin. Dat moeten we goed doorvertalen ook in de subsidie-instrumenten die we hebben en hoe we daarop kunnen sturen. Er zit dus ook nadrukkelijk de doelstelling van de wijk in. Dus als u vraagt, het CDA, kan het een aparte doelstelling zijn? Wat mij betreft is dat eigenlijk doelstelling één. Ik zat te bedenken, het enige wat je nog zou kunnen veranderen, is dat je zegt evenementen voor iedereen en overal. Want je kan alleen maar voor ieder wat wils bieden als je ook dicht bij de belevingswereld van eenieder zit. Daar horen ook evenementen in de wijk in. Ik ben het ook met u eens, een aantal die zeggen, dat roepen we al zo vaak en hoe gaan we dat dit keer dan wel realiseren? Dat zit dat het in het verleden wel een doelstelling was, maar we nog niet zover waren dat we het evenementenbeleid hadden aangepast en daar ook

ons subsidie-instrument, en onze andere sturende instrumenten daarin, ook erop te richten.

Door te zeggen, we scoren ook binnen onze evenementensubsidie op of je een evenement aanbiedt wat ook wat in de wijk biedt. Dus op die manier gaan we echt ons beleid anders richten, om ook te zorgen dat we dat ook kunnen realiseren.

De voorzitter: Een interruptie even. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. We horen best vaak van jongeren dat ze een evenement willen organiseren, maar dat ze dan in praktijk heel vaak ook tegen een aantal obstakels aanlopen. Dat er dan ook vaak geen budget meer beschikbaar is of dat het heel moeilijk is om het gesprek met de gemeente te voeren. Misschien komt dat ook wel omdat het gewoon niet duidelijk is. Maar wat kunnen we er dan nu aan doen om inderdaad te krijgen dat het overal ook plaats kan vinden? Of wat maakt het dit keer dan anders?

De heer Burggraaf: Voorzitter, dat zit omdat we gewoon kleine subsidies hebben voor evenementen vanaf 5000, 10.000 en 15.000. Daar kan je nadrukkelijk de criteria in meenemen om ook voor meer gericht op wijk of jongeren wat te doen. Dat zit hem in een goede samenstelling van de commissie die erin zit. Dus zorgen dat dat ook gewoon een diverse samenstelling heeft en ook aansluit bij de verschillende doelgroepen die er zijn. Dus daar ook het netwerk kunnen aanboren en daar ook oog voor hebben. Dat zit in de aanpak van een citylab bijvoorbeeld, waarin je gewoon veel nadrukkelijker zegt, we gaan ook juist die open uitnodiging naar de stad doen, zodat mensen laagdrempelig kunnen vinden en daar vanuit nieuwe dingen kunnen organiseren. Qua budget, het is niet voor niets dat u bij de kamernota nog weer zoveel middelen beschikbaar heeft gesteld voor de evenementen, want het is, de kosten zijn al flink gestegen en wil je die ruimte ook hebben om die vernieuwing te doen, dan heb je daar ook de middelen voor nodig. Maar die heeft u bij de kamernota meegegeven. Dus die randvoorwaarde is er ook. Om terug te komen op wat Beter voor Dordt aankaart voor de brief van de veiligheidsregio. Ik snap heel goed dat u zich daar wel zorgen over maakt. Die zorgen die delen wij, want dat is ook wat we in het evenementenbeleid zeggen. We willen heel erg veel, maar tegelijkertijd stapelen we ook heel erg veel in veiligheidsplannen, inzet van verkeersregelaars. Het staat hier allemaal. Inderdaad dat sommige gemeenten zich hier terugtrekken, een beweging maken en ondersteuning van evenementen. Ik zou willen oproepen, en volgens mij hoor ik u dat ook allemaal zeggen, zo'n evenementenbureau wat we hebben, wat vrij bijzonder is hoe we dat hebben georganiseerd, hou dat vooral vast. Zorg dat daar de kennis in zit, want alleen op die manier kunnen we ook borgen dat we naar de toekomst toe met die stijgende complexiteit, toch onze evenementen kunnen doen. Dat doen we ook. Gelukkig nu met evenementenplatform waar de organisatoren zich hebben georganiseerd. Ook, want dat hoor ik anderen zeggen, kunnen we niet gezamenlijk inkopen doen, kennis delen? Dat is ook een heel mooi netwerk waar de organisatoren onderling met elkaar kennis kunnen delen. Zo hadden we vorige week een thema-avond daarover. Daar was de omgevingsdienst met ecologen die gingen vertellen wat betekent nou eigenlijk die natuurwetgeving voor jouw evenement? Wat betekent die stikstofberekeningen? Daar ook met elkaar kunnen helpen om te zeggen, als jij het al een keer hebt gedaan, dan gebruik jouw kennis voor mijn evenement.

Op die manier kunnen we ook faciliteren en assisteren. Er vroeg nog even bij GroenLinks, wie zijn al die stakeholders in de participatie? Het proces wat we doen, doen we echt in de goede breedte, dus met alle belanghebbenden die erin zitten. Dus evenementenorganisatoren, maar ook bewoners. Ik hoor een aantal zeggen, wat gaan we dan doen met de locaties? Dat wordt echt wel een, ik zei al, het is voor iedereen en overall, dus dat vraagt op alle plekken en dat wordt echt wel een flinke zoektocht. U zegt wel door het vaststellen hiervan, dat het uw uitgangspunt is om het aantal evenementen op een goed gelijk niveau te houden op een diversiteit van locaties en daar gaan we het vervolgtraject inzetten. Maar dat betekent ook dat we gewoon op verschillende plekken evenementenlocaties gaan toewijzen. Waar je ook tegen de omgeving zegt van, het liefste wilt u misschien helemaal in rust wonen, maar u zult moeten accepteren dat af en toe er ook eens een keer wat herrie in de buurt is, omdat we graag die evenementen willen hebben. Maar we zorgen wel dat die niet allemaal bij u voor de deur komen, maar dat we dat op een goede gelijkmatige manier door de stad spreiden. Met die opdracht gaan we aan de slag en dan is het onmogelijk om te zeggen, u kan geen versterkt geluid meer in een park organiseren, zoals de moties en amendement van de Partij voor de Dieren suggereert. Want dan kan je nooit die diversiteit in die spreiding realiseren. Ik zeg, ter geruststelling richting Partij voor de Dieren, ons ecooloog kijkt, heeft meegekeken op alle locaties en die doet de analyse of het op verantwoorde wijze kan plaatsvinden. Dat is het geval, dus het is ook niet zo dat we zeggen, doe maar in de parken en we hebben geen oog meer voor de natuur. Nee, ook daar is, net zoals u terecht zegt voor inwoners, zorg voor een goede balans tussen levendigheid en leefbaarheid. Zo kijken we er ook naar voor de natuur. Maar dat is echt veel te absoluut om dan te zeggen, doe het maar niet meer in de parken, want dan kunt u ook dit niet vaststellen, want dan kunnen we die ambities niet waar gaan maken die in dit stuk staan. Ik zie dat er een vraag is, voorzitter.

De voorzitter: Ja, sorry. De heer Groenewege. Interruptie.

De heer Groenewege: Toch staat het zo absoluut in de nu geldende beleidsregel, en nadere regels, voor de organisatie en uitvoering van evenementen. Daar staat voor het wantijpark dat daar uitsluitend categorie één evenement kunnen plaatsvinden, met een maximum van tien evenementen per jaar. Een categorie één evenement is een evenement met een lage geluidsbelasting. Precies de regel die volgens de wethouder niet kan worden toegepast en ook volgens mij niet wordt toegepast, maar die wel bestaat. Hoe kan dat dan?

De heer Burggraaf: Klopt, voorzitter. Dat is dus geen toekomstbestendige regel. Dat is ook waarom het zo goed is dat we het evenementenbeleid gaan aanpassen. Waarom kan het dan toch? Dat is omdat er een hardheidsclausule in zit die zegt, we hebben hier een beleid waarin we ook beogen om evenementen te organiseren. Waar tegelijkertijd, nogmaals, die balans met de natuur of andere belangen ook wel op orde moet zijn. Dat is wat er gebeurt bij het wantijpark. Daar wordt in die balans gekeken en gezegd, daarmee kunnen we dus het wantijlijf, onder andere, faciliteren op een wijze die ook in balans is met de andere belangen die in het park zitten.

De voorzitter: Het is tien minuten later dan het begin. We hebben nog vijf minuten. Het spijt me dat niet alle, dat er gewoon niet meer tijd is op dit moment. Ik doen een voorstel. De technische vragen kunnen gewoon ingediend worden, die kunnen ook

schriftelijk beantwoord worden. Daar staan wat technische vragen her en der tussendoor. De overige vragen die zijn in elk geval ook allemaal genotuleerd, dus die kan de wethouder denk ik ook ontvangen zodat die de volgende keer daarmee, met de beantwoording daarvan, verder kan gaan. Dus dan wordt dat de beantwoording van de wethouder en kunnen we daarna nog de tweede ronde doen van de woordvoeringen en dan pas verder zien hoe verder. Kunt u daarmee instemmen? Ja? Dan is er een eind aan deze vergadering.

4. **Vaststellen Visie Sociaal Domein 2030 - Raadsvoorstel**

Voorzitter: De heer Klerk
Raadsgriffier: De heer Boogaard
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Ayverdi (DENK)
Dhr. Van Ballegooijen (VVD)
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Dhr. Hartmeijer (SP)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Schalken-Den Hartog (Beter voor Dordt)
Mevr. Schnabel (Partij van de Arbeid)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Dhr. De Vries (VSP)

Portefeuillehouders: wethouder C. Van Benschop, wethouder P. Heijkoop,
wethouder R. Van der Linden

De voorzitter: Goedenavond. Hartelijk welkom in deze vergadering waarin we het gaan hebben over het vaststellen van de visie op sociaal domein Dordrecht 2030. Hartelijk welkom aan alle Raads- en commissieleden, aan de wethouders, drie in getal vanavond en aan een volle tribune achter mij. Voor het verslag zal ik, als eerste vraag ik u zich voor te stellen. Ik begin dan voor mij aan de rechterhand.

De heer Boogaard: André Boogaard. Commissiegriffier.

De heer Van Dam Timmers: Jan van Dam Timmers. CDA Dordrecht.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer. SP.

De heer Schalken-Den Hartog: David Schalken. Beter voor Dordt.

Mevrouw Jager: Ineke Jager. Beter voor Dordt.

De heer Ayverdi: Emin Ayverdi. DENK Dordrecht.

De heer De Heer: Robert de Heer. ChristenUnie/SGP.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt. Forum voor Democratie.

De heer Stam: Marco Stam. Fractie van Waardhuizen.

Mevrouw Koene: Irene Koene. Gewoon Dordt.

De heer Stolk: Leo Stolk. VSP.

De heer De Vries: André de Vries. VSP.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos. Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman. GroenLinks.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin. GroenLinks.

De heer Van Ballegooijen: Luca van Ballegooijen. Dordtse VVD.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel. Partij van de Arbeid.

De heer Gorter: Wouter Gorter. Op Ons Eiland.

De heer Van der Linden: Rik van der Linden. Wethouder. In dit kader vooral jeugd en gezondheid.

De heer Heijkoop: Peter Heijkoop. Wethouder in het kader van bestaanszekerheid.

Mevrouw Van Benschop: En Chris van Benschop. In dit geval coördinerend portefeuillehouder.

De voorzitter: Dank u wel. Mijn naam is Albert Klerk en ik ben uw voorzitter vanavond. We spreken vanavond over het raadsvoorstel gericht op het vaststellen van de visie sociaal domein Dordrecht 2030. Dan met name de politieke vraag, zoals die is geformuleerd, wat vindt de commissie van deze uitwerking van de uitgangspunten visie sociaal domein 2030? Heb ik nog twee opmerkingen in het kader van de orde. Voor dit onderwerp is anderhalf uur gepland. Gezien de omvang van het onderwerp kan het zomaar zijn dat dat net wat krap is.

Natuurlijk proberen we aan te sturen om half elf deze vergadering afgerond te beschouwen, maar het zou zomaar kunnen, als de commissie dat goed vindt, dat we het halfuurtje volmaken tot elf uur. Mevrouw Koene ziet dat niet zo zitten. Laten we aansturen op half elf. Gelukkig niet. Dan nog even een voorstel, omdat er op het laatste

moment nog stukken aan het dossier zijn toegevoegd, waarvan u misschien geen kennis heeft kunnen nemen. Wil ik de commissie vragen of zij het misschien een goed idee vindt dat wethouder Van Benschop even twee minuten die toegevoegde stukken kort toelicht zodat we allemaal geïnformeerd zijn? Ik zie knikkende gezichten, dus ik geef het woord daarvoor even aan mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Het is misschien wel goed te benoemen dat het geen stukken zijn die raken aan deze integrale visies van het sociaal domein, maar dat het een memo is dat we gisteren hebben gestuurd naar aanleiding van de sluiting van een inlooppunt van het wijkteam. Dat we daar vandaag nog aan toe hebben gevoegd onze formele reactie, of onze inhoudelijke reactie, aan de WMO-adviesraad, die daar ook een brief over had gestuurd. Dat is dezelfde strekking, maar dat is een iets uitgebreidere brief. Die raakt dus niet zozeer aan de inhoud van de integrale visie, maar die raakt aan wat er vorige week in de krant stond, dat er een inloop punt gesloten was. Dat we de afspraak hadden inderdaad te gaan kijken hoe we het wijkteam kunnen positioneren in de wijk, op plekken waar mensen van nature al komen of waar we weten dat mensen aanwezig zijn. Dat past bij de opdracht die we hebben gegeven van het outreachend werk, vindt plaatsgericht werken, maar dat daar een slag gemist is waarbij dus het inlooppunt wel gesloten werd, maar dat andere traject nog niet goed ingezet. Daar hebben we gesprekken over gevoerd. Dat is ook per vandaag gewoon weer teruggedraaid, maar wij vonden het wel netjes en fatsoenlijk om daar de Raad gewoon voorafgaande aan deze bespreking even over te informeren, zodat we daar niet in deze ronde debat te veel tijd aan hoeven te besteden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Stolk.

De heer Stolk: Een korte vraag. Hoor ik nu dat het wel teruggedraaid is, maar dat het in de toekomst wel gaat gebeuren?

Mevrouw Van Benschop: Wij hebben de opdracht gegeven en afgesproken dat het wijkteam aanwezig zijn moet in wijken op plekken waar inwoners sowieso komen. Dat zijn niet per definitie die vijf inlooplekken die er nu zijn. Dus wij hechten er waarde aan om ervoor te zorgen dat het wijkteam aanspreekbaar is in de wijk. Het moet voor mensen duidelijk zijn op welke momenten en waar in de wijk. Als dat echt goed staat, gaan we de specifieke locaties van het wijkteam sluiten. Maar daarbij is het wijkteam dus nog steeds aanwezig in de wijk.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor dat we hier nu niet het debat over voeren, maar dat het stuk was puur ter toelichting op, omdat de stukken laat waren toegevoegd. Dan stel ik voor dat we nu beginnen met de eerste termijn. Ik ga het beleefdheidshalve vragen. Zijn er fracties die hierover het woord willen voeren? Dat dacht ik al. Dan stel ik voor dat we gewoon het rijtje afgaan. Dan begin ik deze keer aan de voor mij linkerhand. Mijnheer Gorter, wilde u woord voeren?

De heer Gorter: Voorzitter, een duidelijke visie. Sommige van de uitgangspunten zou je als vanzelfsprekend verwachten, blijktbaar is de realiteit anders. Het doel is duidelijk. Sterk, sociaal Dordrecht met gelijke kansen voor alle inwoners. Een stad waar we elkaar helpen en waar inwoners snel en passend geholpen worden als het even niet lukt. Op Ons Eiland heeft wel een grote zorg. De vraag naar zorgpersoneel en de groeiende vraag

naar specialistische, vaak complexe, hulp. We zien landelijk dat het regelmatig op dit onderwerp goed fout gaat. Maar niets doen is ook geen optie, want dan worden de wachtlijsten alleen maar langer. Steeds minder financiële middelen zijn beschikbaar voor het sociaal domein, mede door het wegvallen van landelijke gelden en incidentele rijksbijdragen. Dan staat ook onze eigen Dordtse begroting onder druk door de financiële golf die op ons afkomt. Daar kunnen we niet weg van kijken. De komende jaren is er een tekort van 108 miljoen over de periode tot en met '27. Welke ambities heeft het college binnen het sociaal domein? Sorry. Welke ambities van het college binnen het sociaal komen onder druk te staan als er omgebogen moet gaan worden? Door wie laat het college zich dan leiden in deze keuze? Zijn dat de inwoners? Zijn dat de partners? Of is dat alleen maar financieel? Op Ons Eiland maakt zich dan ook grote zorgen of de gestelde ambities, mede door de onvermijdelijke ombuigingen die eraan komen, nog wel realistisch zijn. Wij zouden graag van de wethouder willen weten of de ambities in volgorde van belangrijkheid gezet kunnen worden in relatie tot de mogelijke ombuigingen. Of gaat het college kiezen voor de kaasschaafmethode? Als laatste de zorg om het gekwalificeerde zorgpersoneel. Dat is in het programma ruimte van banen al aangegeven om meer in te zetten op de kwaliteit van banen. Hoe kan het college inhoud geven aan deze vraag in relatie tot het groeiend tekort aan zorgpersoneel? Veel gepensioneerden willen langer doorwerken, maar worden niet benaderd of komen niet in de plannen van de werkgever voor. In hoeverre is deze doelgroep een targetpunt om aan deze vraag te kunnen voldoen? De visie is een startpunt voor de toekomst met een onzekere financiële toekomst. De maatschappij gaat steeds meer van onze inwoners vragen. Wat kan de gemeente Dordrecht werkelijk blijven bieden aan onze kwetsbare inwoners? Is de ondersteuning op tijd beschikbaar? Als laatste, hoe kunnen we deze ondersteuning betaalbaar houden? Op Ons Eiland is ervan overtuigd dat alle professionals en vrijwilligers elke dag klaarstaan voor deze kwetsbare inwoners van onze stad. De zorgsector staat al behoorlijk onder spanning. Laat alstublieft de visie geen inhoudsloze visie worden, mede door alle financiële perikelen. Dat verdienen deze zorgmedewerkers en onze kwetsbare inwoners niet. Voorzitter, het college heeft er bijna twee jaar over gedaan om deze visie te schrijven. Binnen welk termijn verwacht het huidige college deze visie om te zetten naar beleid en uitvoering? Dank u wel.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Mag ik wat vragen aan de heer Gorter?

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw Koene: Ik ben wel nieuwsgierig, want hij heeft een aantal vragen aan het college en ik hoor hem van alles zeggen, maar ik hoor nou eigenlijk niet wat hij van de visie op zich vindt.

De heer Gorter: Daar begon ik mee. Dat het een duidelijke visie was.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik hierna het woord geven? Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Dank voor een mooie visie. Belangrijk dat bestaanszekerheid als basis dient en dat we de inwoners centraal stellen. Normaliseren blijft daarin voor ons wel een punt van aandacht, want wat is normaal? Dat geeft ook de WMO-adviesraad aan. Als het misgaat in de basis, dan gaat het heel snel, verspreidt het zich. We hebben wel nog een paar vraagjes. In het raadsvoorstel wordt een aantal keren genoemd dat noodzakelijk is om keuzes te maken met oog op complexe hulp en toenemende financiële druk. Ik lees geen onderliggend kader op basis waarvan die keuzes voor, excuus, waarvan we die keuzes gaan maken. Hoe worden we als Raad in positie gebracht over de keuze in afspraken die dan gemaakt gaan worden? Als tweede, we hebben een breed palet nodig aan sociale wijkteams en laagdrempelige inlooppunten, daar ging het net ook al kort over, om in te zetten op bestaanszekerheid en preventie. Dus we zouden dan juist niet moeten kiezen om capaciteit weg te halen en juist moeten inzetten op professionele ondersteuning, verspreiding en goed opgeleide vrijwilligers. We vragen ons wel af hoe borgen we de kwaliteit daarvan? Daarmee samenhangend, wie beoordeelt de omslag van algemene voorziening naar maatwerkvoorziening? En op basis waarvan moet dat beoordeeld worden? Als dat professionals zijn, dat lijkt ons belangrijk, moeten we ze beschermen en bestaanszekerheid van cliënten borgen. Hoe gaat dat in de praktijk? Dan als derde punt, integraal werken of samenhangend werken? We lezen dat we willen dat de inwoner diens hulpvraag en sociale context centraal staan en de professional samen met de inwoner een beoordeling maakt van de draagkracht, draaglastverhouding van de inwoner. Een goede vraagverheldering en goede gesprekken over mogelijkheden en verwachtingen leiden uiteindelijk tot een gedragen plan met realistische doelen en tijdsinzet. Dat klinkt heel mooi, maar hoe krijgt dat in de praktijk vorm? Met oog op de overgang van de jeugdwet, landelijk gaan er bezuinigingen plaatsvinden op jeugdzorg, al hopen we natuurlijk van niet. In de bezuinigingen zal jeugdhulp na achttien jaar niet meer vergoed worden. Hoe gaan we daar beleidsvormend en proactief mee om? We zijn benieuwd wat de wethouder ons daarover kan vertellen. Dan roept de monitor nog best veel vragen bij ons op. Waar gaan we op letten en waar willen we bijsturen? Hoe komt het dat de monitor geen kwalitatieve gegevens bevat? Op dit moment vinden wij daarom dus ook de monitor eigenlijk te mager. We spraken met WMO-adviesraad en het lijkt ons een goed idee om met elkaar in gesprek te gaan over de monitor, zodat we ook de resultaten goed kunnen meten en volgen. Dan staat er in het raadsvoorstel, we moeten gaan bezuinigen. Dertig miljoen. Maar die gaan we, lijkt ons, natuurlijk uitsmeren over het hele gemeentebestuur, al lijkt het alsof we nu om bij ombuigingsvoorstellen dertig miljoen op het sociaal domein gaan doen. Daar willen we wel enigszins wat meer, of daar willen we wat meer duidelijkheid over.

Dan als laatste punt, kan de wethouder de toezegging, of de wethouders, want het verspreidt zich natuurlijk over verschillende vlakken, de toezegging doen dat we een tijdspad ontvangen met een lijst van uitvoeringsprogramma's? Nu wordt het kort genoemd, maar we zouden graag zien wanneer en welke uitvoeringsprogramma's naar de Raad komen. En wanneer het uitvoeringsprogramma jeugd, dat betrekking heeft ook op de hervormingsagenda, inhaakt in het proces? Dan is dat het. Is dat het voor nu even.

De voorzitter: Dank u wel voor nu even. Dan gaan we naar de volgende fractie. De heer Van Ballegooijen van de Dordtse VVD.

De heer Van Ballegooijen: Dank u wel, voorzitter. Allereerst, wij kunnen instemmen met de visie op het sociaal domein van Dordrecht 2030. Voor ons is financiële zekerheid een goed uitgangspunt. De geschetste volgorde van eerst kijken naar de persoon zelf, vervolgens naar de directe leefomgeving, daarna naar algemene voorzieningen en tot slot naar specialistische hulp, is voor ons van groot belang. Uiteindelijk streven we ernaar dat iedereen zoveel mogelijk zelfstandig, of met hulp van het sociaal netwerk, kan functioneren. We zijn dan ook verheugd te zien dat hierop ingezet door middel van preventie en vroeg signalering, maar vooral ook door normalisatie. Het kijken naar wat iemand wel kan, of nog kan leren, is niet alleen beter voor de persoon zelf, maar helpt ons ook om de beschikbare hulp zo efficiënt mogelijk in te zetten. In een tijd waarin we niet alleen financiële uitdagingen, maar ook flinke personeelstekorten, hebben, is het aan de gemeenteraad om te beslissen welke hulp het hardst nodig is. Dat betekent soms ook, helaas, afschalen, nee zeggen of doorverwijzen naar algemene voorzieningen in plaats van specialistische hulp. Het feit dat hierbij verstandig wordt omgegaan door middel van normalisatie, is wat ons betreft zeer positief. Differentiatie in de uitvoering juichen wij ook toe, al vinden we het wel belangrijk dat er in gelijke gevallen ook gelijke behandeling plaatsvindt. Er moet altijd sprake blijven van gelijkheid voor de wet. Daaruit komt bij ons dan ook de vraag naar boven wat er in de visie precies bedoeld wordt met cultuursensitief en cultuurspecifiek werken? Kan de wethouder, of een wethouder, aangeven wat nou precies dat inhoudt en waar de scheidslijn zit? Want we maken hier bij ons ook wel zorgen over wat specifiek werken, wat niet kan gaan schuren met het diversiteitsbeleid. Wat doe je met een cultuur met andere omgangsvormen tussen mannen en vrouwen of met andere normen en waarden? Wat betreft de nadruk die de visie legt op de rol van de overheid bij het vinden van oplossingen voor sociale problemen, hopen we dat in de verschillende beleidsplannen terug te zien, dat normalisatie werkelijk inhoudt dat we in eerste instantie focussen op individuele verantwoordelijkheid en individueel kunnen en pas daarna op overheidsinterventie. De overheid moet niet, en kan niet, verantwoordelijk worden voor het oplossen van elke tegenslag. Dit geldt ook voor financiële zekerheid, waarbij de armoedeval wordt genoemd als een reden waarom mensen moeilijk overstappen naar werk. We vertrouwen erop dat we ons blijven richten op zelfredzaamheid als de beste methode voor economische stabiliteit. Waarbij werk de beste weg uit de armoede is. Verder vertrouwen we erop dat het streven naar integraliteit en samenwerking tussen verschillende instanties zal leiden tot minder bureaucratie.

Echter, gezien het gevaar dat dit juist tot meer bureaucratie, zullen we hier op blijven letten en streven naar een efficiënte uitvoering. Tot slot willen we het dan ook over de monitoring hebben. Eigenlijk net als de PvdA voor mij. Het is goed dat er expliciet is opgenomen dat er voor verschillende indicatoren zal worden gemonitord. Dat daar in de beleidsstukken doelstellingen op zullen worden geformuleerd. Wel vinden wij dat er nog veel onderwerpen en indicatoren blijven liggen die aan de ene kant belangrijk zijn om in de gaten te halen, aan de andere kant ook hopelijk niet al te veel extra druk op de organisatie leggen. Denk bijvoorbeeld aan de gemiddelde duur van schulden voordat de weg naar schuldhelpverlening is gevonden als een indicator van preventiebeleid. En zo zijn er nog andere te bedenken. Ook indicatoren voor bijvoorbeeld het succes van normalisatie en integraal werken ontbreekt, helaas. Ik wil daar eigenlijk aansluiten bij de PvdA en de oproep om ons Ik wil daar graag in meedenken, wij willen daar graag in meedenken en het lijkt me goed om dat algemeen te bespreken. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De volgende fractie. Mag ik de heer Bootsman het woord geven.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, laat ik maar met de deur in huis vallen. GroenLinks Dordrecht is blij met de visie sociaal domein 2030. Het is goed om te zien dat we samenhangender naar het sociale domein gaan kijken. Betekent dit samenhangender kijken naar het sociale domein dan ook dat de geldstromen van bijvoorbeeld jeugdwet en WMO integraler met elkaar samengaan? Daar krijgen wij graag een antwoord van de wethouder op. In het stuk lezen we over de financiën van het sociaal domein. Die schieten in de komende jaren door het dak. Hoe verhoudt dit zich tot het personeelstekort, omdat er ook minder zorg wordt verleend. Verder zijn wij blij dat de professionals de vrijheid krijgen om maatwerk toe te gaan passen waar dit nodig is. Het is wel belangrijk om goed naar mantelzorg te kijken. Het is mooi als een mantelzorger iemand kan helpen die hulp nodig heeft. Hierbij moet echter wel gelet worden op overbelasting van het netwerk. In de huidige prestatie maatschappij waar mensen zo hard moeten werken voor hun bestaanszekerheid, is het soms niet mogelijk om de volledige mantelzorg voor iemand te doen in het sociale netwerk. Hierbij moet er voldoende ondersteuning zijn voor de mantelzorger. Wij horen graag van de wethouder hoe mantelzorg ondersteuning geborgd gaat worden. Als er professionele hulp nodig is om te voorkomen dat het netwerk overbelast raakt, of een persoon misschien zelfs wel geen netwerk meer heeft, doordat de persoon die mantelzorg moet doen wegrent omdat hij het niet aankan, moet deze hulp wel beschikbaar zijn. Voorzitter, nog te vaak wordt iets wat eigenlijk geen probleem, is als probleem gezien. Met een brede blik op normaal gedrag gaan we realiseren dat de normaal niet bestaat. Laten we iedereen zichzelf zijn, zonder dingen onnodig te problematiseren en met de juiste hulp voor wie dit nodig heeft. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bootsman. Dan geef ik het woord aan de heer Venderbos van Partij voor de Dieren.

De heer Venderbos-Lambinon: Voorzitter, dank u wel. Wij kunnen voor een groot gedeelte instemmen met de visie sociaal domein, sociaal domein Dordrecht 2030, maar hebben er eigenlijk wel ook nog wat vragen over.

Vragen die ook al gesteld zijn door Op Ons Eiland, Partij van de Arbeid en GroenLinks. Ik wacht de vragen op hun, de antwoorden op hun vraag af.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven namens de VSP? De heer Stolk.

De heer Stolk: Voorzitter, dank u wel. Wij hebben de rapporten gelezen. Ook wij zijn wel in voor het stuk wat er nu voorligt. Het enige wat ik eigenlijk aan de wethouder Chris van Benschop wil vragen, er staat over de participatiewet. Is het eigenlijk hetzelfde verhaal als wat wij bij Smart Delta hebben gehoord? Dus de inhoud ervan. Als dat met ja is, dan is dat uitstekend.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Koene van Gewoon Dordt.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik heb in principe, ik ga gewoon netjes luisteren en ik ga zelf bedenken wanneer ik het woord wil voeren.

De voorzitter: Duidelijk signaal. Dank u wel. De heer Stam. Fractie van Waardhuizen.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Na eens luisteren, ga ik ook wat zeggen. Dus dat scheelt wel weer. Ook wij hebben naar de visie gekeken. Op zich vinden we de visie een mooi uitgangspunt en kapstok en startnotitie om verder te gaan, want het valt en staat toch met de uitvoeringsplannen die later in het traject worden aangeboden aan de gemeenteraad. Want er zitten natuurlijk wel wat vraagstukken in. Als je bijvoorbeeld kijkt naar financiën, dan heb je al een groot vraagstuk hoe we dat allemaal gaan bekostigen wat hier wordt voorgesteld. Wat we inhoudelijk wel een klein stukje missen, is naast preventief gedrag, ook repressief gedrag. Wat bedoel ik daarmee? Als je bijvoorbeeld kijkt naar bestaanszekerheid en schuldhulpverlening. Is natuurlijk hartstikke mooi om mensen daarin te helpen, preventief, maar ook een stukje nazorg naar mensen. Hebben we al eerder, artikel 40, vragen over gesteld. Dat is iets wat volgens ons ook wel in die visie moet worden opgenomen om zo proberen te voorkomen, let op, proberen te voorkomen dat die mensen binnen een bepaalde periode weer terugvallen in hun oude problematiek. Voor de rest wachten wij gewoon alle stukken die eruit voortvloeien. Uitvoeringshandelingen zien we wel tegemoet.

De voorzitter: Dank u wel. Wie is de volgende fractie die ik het woord mag geven? ChristenUnie/SGP. De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Ten eerste complimenten voor het voorstel en ook het visiedocument. Het is echt duidelijk beschreven. Het maakt ook helder waar we vandaan komen, wie de spelers in het complexe veld zijn en waar we met deze visie ook naartoe bewegen. We spreken vanavond vooral over wat we vinden van de uitwerking van de uitgangspunten. Tegelijkertijd maakt het ook nu al heel erg nieuwsgierig naar die integrale verordening. Uiteindelijk vier opmerkingen over de visie zoals die nu voorligt. In eerste instantie zijn we blij ook met de aandacht voor de vrijwillige inzet in de visie. Is namelijk ook keihard nodig in onze stad. Zeker ook met betrekking tot uitgangspunt twee, waarin er serieus beroep wordt gedaan op Dordtenaren richting elkaar.

We blijven dan ook graag monitoren dat de vrijwilligersorganisaties waar een groot beroep op wordt gedaan, ook de support krijgen om die rol te pakken. We rekenen erop dat dit ook concreet wordt uitgewerkt. Tweede punt is normaliseren. Dat is al een aantal keer genoemd. Begrijpelijke stap ook. Een begrijpelijke focus. Tegelijkertijd wordt het ook wel een beetje erg positief verwoord in eerste instantie. Normaliseren draagt bijvoorbeeld bij aan minder uitsluiting, maar laten we ook eerlijk zijn. Het is natuurlijk ook een middel om kosten te drukken. Niet onbegrijpelijk in deze tijd, maar toch. Waar we als fractie wel erg benieuwd naar zijn is niet of we moeten normaliseren, maar hoe gaan we dat precies doen? Kan de wethouder ons misschien meenemen in hoe we dit normaliseringsdebat gaan voeren? Staat nu wat beperkt beschreven, terwijl dat ook heel invloedrijk kan zijn uiteindelijk op de uitvoering. Horen graag hoe het college en de Raad hierin nauw samen kunnen optrekken komende tijd. Derde punt. Er zijn op verschillende momenten ook verschillende wetten van toepassingen, zoals we dat ook lezen. Verschillende momenten, verschillende wetten van toepassingen van kracht. Daarin begrijpen we ook dat er een risico kan zijn dat zorg wordt gestapeld en ook heel duur kan worden. Zowel uit kostenoverwegingen als efficiëntie is dat wat ons beseft wel een zorg. We horen graag de reactie van de wethouder hoe we met deze visie ook, waar mogelijk, onnodig stapelen van zorg kunnen voorkomen? Het laatste punt is ook al wel

genoemd, ook in de inleiding van de wethouder zelf. Over de laagdrempelige inlooplekken in de stad. Is nu een memo gekomen waarin wat uitleg is gegeven over de sluiting van de Callistolaan. Maar we zijn samen met ook de WMO-adviesraad, en blij ook met hun adviezen en hun reactie die ze hebben gegeven, wel benieuwd hoe dat nou precies zit? We hebben nu een aantal locaties die nu openblijven, maar tegelijkertijd wordt gezocht naar meer laagdrempelige plekken in de stad. In de uiteindelijke situatie hebben we dan te maken met de inzet van dezelfde aantal FTE. Of is dat een situatie van capaciteit die ook wordt vergroot? Dus daar zouden we ook wat meer duidelijk uit over willen van de wethouder. Kortom voor nu, los van de vragen die we hebben, zijn we voornamelijk positief over de visie en kijken ook al nu uit naar de verordening.

De heer Van Ballegooijen: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Een interruptie van de heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Korte vraag aan de heer De Heer. Als het gaat om de wijkteams dan focust u op de FTE's. Mag ik aannemen dat voor u belangrijker is nog dat het effect wordt bereikt dan het precieze aantal FTE's? Dat als dezelfde effecten, of de beoogde effecten, worden bereikt, dat dat dan belangrijker is voor u dan de FTE's of begrijp ik dat verkeerd?

De heer De Heer: Voorzitter, eens met wat de heer Van Ballegooijen zegt. Hij schat dat goed in. Tegelijkertijd hangt het allemaal samen met capaciteiten en ook wel met FTE's. Ik ben wat dat betreft wel benieuwd naar het technische antwoord daar toch ook weer op. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Wie is de volgende fractie? Beter voor Dordt? Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Onze opmerkingen bij de visie op het sociaal domein zoals die vandaag gepresenteerd wordt. Allereerst, één plus één is geen drie en zal ook nooit meer dan twee worden. Het is natuurlijk wel goedkoper, maar het creëert eerder chaos dan synergie. Dat hebben we heel recent ondervonden met het sluiten, dan wel beperken, van de posten van de sociale wijkteams. Gelukkig is dat snel teruggedraaid, maar over hoe meer schijven en lagen er bij de aansturing en uitvoering zijn, hoe meer dergelijke onwenselijkheden op de loer liggen. Beter voor Dordt vindt het echt bizar dat zonder afstemming een uitvoeringsorganisatie de, door de Raad zo gewenste, laagdrempelige inlooppunten van het sociaal wijkteam van de één op de andere dag kan sluiten. Het kan toch niet zo zijn dat de uitvoeringsorganisatie een van de belangrijkste opdrachten die er ligt, namelijk om laagdrempelige toegang te realiseren, kennelijk niet als eerste prioriteit ziet. Beter voor Dordt vindt het goed dat er nu een Dordtse visie op het sociaal domein komt, waarbij we aan willen tekenen dat de uiteindelijke verordening wel aan de in de visie gestelde uitgangspunten zal moeten voldoen, wat ons betreft. Het betekent ook niet dat Beter voor Dordt nergens twijfels heeft aan de haalbaarheid en geen op- en aanmerkingen heeft bij dit stuk. Het meeste daarvan heeft de voorzitter van de adviesraad WMO en jeugd al bijzonder goed verwoord. Bij het advies van deze Raad sluiten wij dan ons ook heel graag aan. Voor wat betreft jeugd en jongeren, moet er echt meer en sneller ondersteuning komen bij de hulpvragen van jongeren. De wachtlijsten zijn al veel te lang en worden steeds langer, waardoor de hulpvraag steeds complexer wordt. Het onderwijs is de handigste plek om

jongeren te bereiken, maar je kunt het onderwijs zelf hier niet mee opzadelen. Beter voor Dordt begrijpt heel goed hoe steeds grotere bezuiniging in de financiële bijdrage van de rijksoverheid de gemeente lijken te dwingen tot steeds meer maatregelen die de uitgaven in het sociaal domein beperken. Daarbij vragen we ons echter wel af of het echt altijd langs de weg van de kaasschaaf moet of dat er creatievere oplossingen mogelijk zijn? Langs de lijnen van, wordt vervangen door, in plaats van, wordt verminderd, waarbij bereikbaarheid en kwaliteit voor onze inwoners altijd voorop moet staan. We verwachten dat er met de adviesraad WMO en jeugd daadwerkelijk iets gedaan gaat worden en wachten, nadat we de antwoorden hier gehoord hebben op de andere vragen, die ook veel de onze zijn, wachten dus de conceptverordening af eer wij verder gaan reageren. Mijnheer Van Ballegooijen?

De heer Van Ballegooijen: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Ballegooijen, u heeft een vraag?

De heer Van Ballegooijen: Ja, ik heb een vraag richting mevrouw Jager. Zij had het over creatieve oplossingen. Ik was eigenlijk wel benieuwd of ze daar een voorbeeld bij kon geven. Ik had er niet zo'n beeld bij.

Mevrouw Jager: Ik heb wel een idee, maar dat moeten we helemaal nog onderzoeken. Als ik het nu zeg, dan ga je, maar dat kan helemaal nooit. Maar, meer wijkgericht werken. Ook in niet alleen in sociale wijkteams, maar ook in de zorg meer wijkgericht werken. Dat kan ik er wel van zeggen. Maar hoe en wat ik daar nou precies mee bedoel, dat gaat u ongetwijfeld nog horen.

De voorzitter: Dank u wel. Dit was ook uw eerste termijn? Ja? Wie kan ik het woord geven. Dat is de heer Hartmeijer van de SP.

De heer Hartmeijer: Dank u, voorzitter. Als eerst, dank aan iedereen die betrokken is geweest bij het opstellen van deze visie. Zo te zien zat er een hoop werk in. Ik wil het in mijn bijdrage vooral hebben over de participatiewet, ook onderdeel van dit stuk. De SP is al langer van mening dat de participatiewet mislukt is. De afschaffing van de sociale werkplaatsen was een historische fout. Veel mensen die daar beschermd aan het werk waren, vaak met plezier, kwamen in de bijstand terecht en kregen niet de zo gewenste reguliere banen bij reguliere werkgevers. Ook de controlezucht en de jacht op mogelijke fraudeurs nam soms absurde vormen aan. Werden vooral, het werd vooral uitgegaan van wantrouwen. Deze houding vanuit de overheid is de afgelopen jaren gelukkig wel wat bijgesteld. Het is uiteraard rijksbeleid, dus wat wij hier kunnen veranderen is beperkt, maar er zijn ook binnen de wet wel mogelijkheden. Inmiddels zien we ook dat het percentage mensen zonder baan aan de lage kant is. Dat is heel mooi, maar dat kunnen we onmogelijk toeschrijven aan deze wet. Het aantal vacatures groeit enorm. Er is overal personeelstekort. Je kunt overal aan de slag. Een prima moment dus om baanbrekend het uitzendbureau van de sociale dienst niet te reorganiseren, maar af te schaffen. Het zijn met name de commerciële uitzendbureaus waar baanbrekend mee samenwerkt. De vaak grote, internationale bedrijven die profiteren van de goedkope arbeidskracht zonder verdere verplichtingen. De zogenaamde proeftijd, waar kandidaten twee maanden lang met behoud van uitkering aan het werk gaan, zou u kunnen zien als werken zonder loon. Een constructie waarvan de tweede kamer al jaren geleden middels

een motie heeft besloten dat hier een einde aan moest komen. Immers, je wordt dan niet betaald door het bedrijf, maar ontvangt nog steeds bijstand. Na die proeftijd staat niets het bedrijf in de weg om weer een nieuwe kandidaat te verwelkomen. Blijkbaar is deze motie niet, of niet compleet, uitgevoerd. Natuurlijk moet een van de taken van de sociale dienst zijn om mensen te helpen aan werk. Daar is niets mis mee. Maar dit is niet de manier. Vraag aan mensen wat zij willen, waar hun talenten liggen en zoek daar een vacature bij. Of zoek het binnen de gemeente. Sommige gemeenten werken bijvoorbeeld met gemeentebanen. Werk binnen de gemeente of uitvoeringsorganisaties. Werk dat nu blijft liggen, maar wellicht goed aansluit bij mensen in de bijstand. Het blijkt daar heel goed te werken. Het is maatwerk, wat motiverend werkt. Of stimuleer vrijwilligerswerk. Ook daar is een groot tekort aan. Zodoende zijn de mensen nuttig bezig en bouwen weer een nieuw netwerk op. Dan een punt over de jeugdzorg. Via de media komen toch al regelmatig horrorverhalen naar boven over bedreigingen richting personeel, maar ook jongeren die verkeerd geplaatst worden. De vraag is eventjes hoe dat zit in onze stad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Ballegooijen zie ik alweer aanstalten maken.

De heer Van Ballegooijen: Sorry, voorzitter. Ik durf het bijna niet meer, als u het zo zegt. Mij is inmiddels duidelijk wat de SP vindt van de participatiewet en van baanbrekend, maar ik was nog wel benieuwd, misschien heb ik het gemist, maar wat vindt u van de visie sociaal die voorligt?

De heer Hartmeijer: Ik heb de visie sociaal gelezen, maar ik heb besloten om de participatiewet eruit te lichten om daar iets over te vertellen. Ook vanwege het brede onderwerp, dus WMO en jeugdzorg ook heel belangrijk, maar ik heb gekozen om mijn bijdrage hierover te hebben.

De voorzitter: Nog een vervolgvraag van de heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Ik snap heel goed wat de heer Hartmeijer zegt. Ik was alleen benieuwd of u positief staat tegenover de andere onderdelen, ook al heeft u daar uw betoog niet over gehouden? Of dat u negatief staat over de andere onderdelen? Dat was meer mijn vraag.

De voorzitter: De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Nee, in principe sta ik daar niet negatief over. Ik merk ook aan het college dat ze met de WMO flink aan de slag zijn. Proberen de goede dingen te doen, ook in de voorgaande sessies. Daar heb ik niet per se wantrouwen naartoe. Nee.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Schnabel van de Partij van de Arbeid.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Was eigenlijk meer een vraag uit interesse. U gaf aan dat er verschillende gemeenten zijn die werken dus met mensen die een afstand op de arbeidsmarkt hebben. Kunt u voorbeelden geven van gemeenten en over wat voor taken dat dan gaat?

De voorzitter: De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Dat zijn gemeenten in Twente. Ik dacht Hengelo en geloof ik ook Enschede, die daar mee werken. Dat zijn dan banen waarvan gewoon gezegd wordt, wat zou u nou leuk vinden om te doen heel laagdrempelig? Daar gaan wij dan een vacature of een baan bij zoeken. Dat kan tijdelijk zijn of werk gewoon wat blijft liggen. Ze zijn heel creatief en het blijkt ook gewoon goed te werken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Van Dam Timmers, namens het CDA.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Dank ook aan alle betrokkenen hierbij en dank aan de wethouder. Het is fijn om vandaag over de visie op het sociaal domein te kunnen spreken. We hebben hier al verschillende keren natuurlijk over gesproken met technische elementen. Wat ook fijn is om te zien is, is dat betrokkenen zoals de WMO-adviesraad en platform tegen armoede ook hier bij ons zijn vandaag. De visie sociaal domein met bestaanszekerheid als basis, vinden we als CDA Dordrecht goed. Het uitgangspunt waarin Dordtenaren elkaar helpen, is lovenswaardig. We gaan voor voldoende kwaliteit en aanbod aan algemene voorzieningen. Eigenlijk alle uitgangspunten zijn in woorden natuurlijk goed, maar de praktijk en de toepassing van deze uitgangspunten, die zal natuurlijk uiteindelijk laten zien hoe het landt bij onze inwoners. Daar hebben we wel een aantal vragen over. Na het lezen van de visie, missen we een aantal onderdelen en dan met name de uitleg over wat preventief is.

De uitleg daarvan kun je heel veel verschillende kanten mee op. Voor de jeugd wordt dat wel uitgelegd, maar niet echt voor de overige groepen. Als tweede hebben we net als mevrouw Schnabel, zien we veel nieuwe ideeën en ook plannen, maar de planning van de uitwerking daarvan die mist eigenlijk. We zijn eigenlijk wel benieuwd wat de gedachten daarover zijn? Ik snap ook dat je dat niet helemaal nu al kunt voorzien. Als derde, in het advies van de WMO zien we juist ook een advies om te investeren in laagdrempelige toegang van ontmoetingsplekken, zonder intake. Ook wij vanuit CDA Dordrecht vinden dat belangrijk, omdat uiteindelijk de zorg die je krijgt natuurlijk afhangt van hoe je daar komt. Hoe je in zorg komt, hoe je op de juiste plek komt. Daarom was het bericht van de wethouder van deze week dat die ontmoetingsplekken niet gingen sluiten, vonden we fijn, maar tegelijkertijd niet helemaal gerustgesteld, want de uitwerking van de plannen zou dus kunnen zijn dat die plekken wel sluiten. Dan ben ik benieuwd, kan de wethouder dan toezeggen dat dit aantal vindplaatsen, of die ontmoetingsplekken van nu vijf, dat dat in ieder geval niet zal afnemen? We weten juist dat mensen met problemen in bestaanszekerheid of nood aan psychische hulp, moeite hebben om grote afstanden af te leggen of plaatsen te vinden, juist op het moment dat ze die hulp nodig hebben. Dus vandaar ook die aandacht voor laagdrempeligheid. Als vierde en ook als laatste punt, in het advies ook van de WMO-raad staat ook het advies om debat en dialoog aan te gaan voorafgaand aan de uitwerking. Mij was niet duidelijk in het lezen hiervan hoe dat precies in zijn werk gaat en hoe dat, wanneer dat dan we dat voor ogen hebben? Dat was het eigenlijk. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Dan nog één keer. De cirkel is rond. De vraag of er toch fracties nog het woord willen voeren die dat niet hebben gedaan? Nee? Dan volgt nu de reactie van de portefeuillehouders, de portefeuillehouder en de andere wethouders, namens het college. Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Allereerst wil ik ook toch nog even wel benoemen dat hier ontzettend veel werk in is gaan zitten. Dat er echt heel erg hard gewerkt is om het een integraal plan te laten zijn. Ik moet het toch even benoemen. Als je hier op de tribune kijkt, hier zit denk ik tachtig procent van de mensen die eraan mee heeft gewerkt en die hier ook echt iets mee te maken heeft. Dat laat ook zien dat de betrokkenheid er is. Dat echt de wil er is om hier gezamenlijk integraal samen te werken om rond die inwoner de juiste ondersteuning te kunnen bieden. Dat gezegd hebbende, als we het hebben over die inlooppunten, ik ga die als eerste maar eventjes adresseren, dat zijn geen ontmoetingsplekken in de wijk, zoals we die laagdrempelig hebben. We hebben de wijkcentra, we hebben ontmoetingsplekken op andere manieren van andere partijen die dat geopend hebben en die dat ook in stand houden. Dit gaat echt over de locaties waar mensen met een specifieke vraag voor het wijkteam binnen kunnen lopen. Dus we gaan geen ontmoetingsplekken sluiten. Wat we hebben gezegd is juist, we zouden willen dat mensen laagdrempelig die informatie kunnen krijgen op plekken in de wijken die al geworteld zijn, waar mensen sowieso komen. Dus bijvoorbeeld op zo'n ontmoetingsplek of op een school of op een andere locatie in de wijk waar mensen komen. Dat past ook heel erg bij de opdracht die we hebben gegeven.

Benoemde ik net al, ga outreachend te werk, vindt plaatsgericht, ga zorgen dat je bent waar de inwoners komen, in plaats van dat je vanaf een locatie werkt en wacht totdat inwoners naar jou komen. Dat betekent wel dat er een centraal inlooppunt van het wijkteam zal blijven. Dat is dan de Bankastraat. Dat is ook al eerder gecommuniceerd. Wat hier gebeurd is, is dat eerst de inlooppunten zijn gesloten, of tenminste één. Er was één inlooppunt gesloten, dus die beweging werd al ingezet nog voordat in de stad echt geland was, hoe gaan we nou op die vindplaatsen werken? Waar zijn we dan wel aanwezig? Hoe vinden inwoners ons als ze actief ons willen benaderen? Dat moet eerst gewoon geregeld zijn voordat je zo'n stap kan zetten. Dat is waarom het teruggedraaid is, niet omdat we niet achter de beweging staan. Er werd een vraag gesteld over die capaciteit. Dit heeft ook niks te maken met het afbouwen van capaciteit. Sterker nog, de beweging die gemaakt wordt is dat bijvoorbeeld het buurtwerk dadelijk makkelijker kan schakelen als er dergelijke vragen komen. Dat je meer een, integraal vind ik nu dus een ingewikkeld woord, omdat de hele visie al integraal heet, maar dat er meer een compleet plaatje aanwezig is aan kennis op dat moment dat een inwoner binnenkomt, dan een specifieke vraag voor een wijkteam. Dat bijvoorbeeld ook een buurtwerker zou kunnen doorsturen of doorverwijzen. Het is juist de bedoeling dat er meer mogelijkheden komen voor inwoners om die vragen te kunnen stellen.

De voorzitter: Ik heb een interruptie van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel, voorzitter. Fijn om te horen. Wat ik me wel afvraag is, hoe zorg je er dan voor dat als je al die verschillende punten hebt waar mensen binnen kunnen komen, dat je ook de kwaliteit daarvan borgt? Zijn het dan professionals of wat is daar dan het idee achter? Want ik kan me namelijk voorstellen dat je met een heel laagdrempelige vraag misschien binnenkomt, die uiteindelijk dan niet beantwoord kan worden, omdat misschien juist de kennis dan niet voorhanden is.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Voorzitter, dan is het heel mooi dat we dus een partij hebben, Dordrecht Sociaal, aan wie wij de opdracht voor buurtwerk, jongerenwerk, jeugdteams. Dat is een aanbesteding geweest, dus er is een partij die die kennis heeft. Het is niet zo dat ieder persoon uit het team dat in de wijk aanwezig is, alle informatie moet hebben. Ze moeten de ander weten te vinden. De andere professional die mogelijk wel het antwoord heeft. Wij hebben er vertrouwen in dat we dat gewoon op een goede manier gaan zien. Dat dat gewoon op de goede manier vormgegeven wordt. Dat is de opdracht die gegeven is, daar voeren we de gesprekken over. Wij hebben op dit moment geen enkele reden om te wantrouwen dat dat niet zou gaan.

De voorzitter: Een vraag van de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter, heel even aanhakend bij mevrouw Schnabel. Ik begrijp die zorgen eigenlijk wel, omdat als je op heel veel plekken vindbaar bent, dan kom je de willekeurige medewerker misschien tegen, terwijl juist als je aan het begin van een hulpvraag staat, heb je eigenlijk een hele goede medewerker nodig die je de juiste kant opstuurt. Snapt u die zorg? Ik zie u een beetje moeilijk kijken, maar snapt u misschien wel de zorg? De mensen willen graag op een goede plek terechtkomen.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Waarom ik een beetje moeilijk kijk, is omdat ik de classificering van een goede medewerker dan wel ingewikkeld vind. Een goede medewerker, of een goede hulpverlener, is volgens mij iemand die luistert naar de vraag die gesteld wordt, een antwoord geeft als hij dat kan geven en doorverwijst naar de juiste persoon of de hulp erbij haalt die nodig is om aan de vraag te kunnen voldoen. Dat is precies de opdracht die gegeven is. Op dit moment gaat het, waar we het specifiek over hebben, de locaties van de wijkteams. Het wijkteam kan ook niet alle vragen beantwoorden, want soms hoort een vraag helemaal niet bij het wijkteam, maar hoort een vraag bij het buurtwerk of bij het jongerenwerk. Dus het gaat hier niet zozeer om of we wel of niet de goede medewerker neerzetten. Het gaat erom, weten ze de verbinding te vinden? Weten ze wie ze moeten hebben om die inwoner die op dat moment binnenkomt, met wat voor vraag dan ook, de juiste richting in te helpen? Soms moet dat met meer begeleiding en dan gaat het wel door naar het wijkteam. Soms is dat niet nodig, kan het buurtwerk het zelf oplossen. Soms is er een voorliggende voorziening in de wijk waar iemand ook naartoe begeleid kan worden. Dat kan heel verschillend zijn, maar dat is nu ook al verschillend.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een vervolgvraag van de heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter, heel kort. Volgens mij zijn wij het gewoon eens.

De voorzitter: Dat is altijd goed om te horen. Dan een interruptie van mevrouw Jager van Beter voor Dordt.

Mevrouw Jager: Voorzitter, ik denk bij dit hele verhaal direct aan een praktische situatie. Het wijkteam in Crabbehof zit midden in het winkelcentrum. Iedereen weet ze te vinden, iedereen gaat er ook naartoe. Buurtwerk weet niemand waar dat zit. Dat kom je af en toe tegen ergens, maar het is niet zo dat de mensen weten van, ik kan dit bij het buurtwerk gaan vragen. Daar zal toch nog wel wat moeten gebeuren, want stel voor dat je zegt, buurtwerk gaat twee keer in de week bij de bibliotheek zitten. Dat is helemaal aan de andere kant van de wijk waar dus een deel van de wijk wel makkelijk kan komen, maar een ander deel gewoon helemaal niet. Dat soort dingen, dat soort situaties, zijn dat mogelijkheden? Dat we niet weten waar de mensen terecht gaan komen of hoever ze moeten gaan lopen om bij het wijkteam te komen, terwijl het nu is op de plek waar ze boodschappen doen. Gewoon een voorbeeld uit een wijk.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Ik ken de situatie in Crabbehof. Klopt. Het sociaal wijkteam zit op het winkelcentrum. De Nieuwe Stoof ligt er een straat achter. Daar zit het buurtwerk nu ook al. Het is niet zo dat we, dat is precies de beweging die we wel maken, we willen aanwezig zijn, we willen graag dat Dordrecht sociaal en het wijkteam aanwezig is op plekken waar mensen al komen. Dus als u zegt, sorry, als mevrouw Jager zegt, je kunt niet die inlooppunten sluiten voordat duidelijk is voor inwoners waar ze terecht kunnen, dat onderschrijven wij helemaal. Dat is ook precies het gesprek wat we voeren. Dat is ook waarom we die memo hebben gestuurd en terug hebben gedraaid dat er een van die inlooppunten gesloten is. Dat is wel een proces wat wij niet per se lopen, maar wat Dordrecht Sociaal en het wijkteam lopen. Uiteraard hebben wij daar overleg over en kijken we mee van, gaat dat de goede kant op? Maar niemand heeft er belang bij om punten te sluiten als het voor inwoners niet duidelijk is waar ze terecht kunnen. Dus die uitspraak durf ik hier zo heel duidelijk te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is er nog een vraag van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Nog een kleine verheldering, namelijk. Omdat toch best wel duidelijk wordt aangegeven in de visie dat we zo gaan werken, of althans, dat zo gewerkt gaat worden dat de inwoner diens hulpvraag en de sociale context centraal staan. Ik kan me voorstellen dat op het moment dat je een inlooppunt of een sociaal wijkteam binnenkomt en de juiste kennis is niet voorhanden, dat dan die twee uitgangspunten die we met elkaar afspreken, zoals bestaanszekerheid en preventief werken, wel in het geding komen. Hoe wordt dan geborgd dat je niet heel de tijd doorverwezen wordt, omdat op heel veel verschillende plekken niet de juiste professionaliteit aanwezig is om die specifieke vraag te kunnen beantwoorden?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel, voorzitter. Dan wil ik toch de situatie van nu even schetsen. Die is namelijk misschien, niet misschien, die is denk ik nog veel meer zoals waar mevrouw Schnabel nu bang voor is, dan dat die dadelijk in de toekomst zal zijn. Op zo'n inlooppunt, bijvoorbeeld de Callistolaan, die dus gesloten is, dat is een locatie waar je echt alleen heen gaat omdat je voor het wijkteam komt. Er is daar verder niks, behalve een kantoor van ... en een kantoor van nog wat partijen die daar zitten. Dat is niet echt de plek waar je gezellig even binnenloopt en je vraag stelt. Je gaat specifiek

naar het wijkteam toe. Daar stel je je vraag. Het wijkteam kijkt, moeten wij hier iets mee, even heel plat gezegd, of kunnen we dat weer terugleggen bij buurtwerk, jongerenwerk, wie er dan ook bij betrokken is? Vervolgens ga je in gesprek met de hulpverlener die jou wel kan helpen. Het is natuurlijk, of natuurlijk, ik vind het een illusie om te denken dat we in één medewerker alle expertise kunnen vangen die nodig is om alle vragen te beantwoorden. Dat gaat nooit gebeuren. Dus wat we moeten doen is dat mensen in ieder geval niet weggestuurd worden, dat ze op plekken terecht kunnen waar ze hun vraag kunnen stellen en dat we ervoor gezorgd hebben dat de mensen die daar aanwezig zijn, de verbinding hebben met dat hele netwerk wat erachter ligt. Of dat nou algemene voorzieningen zijn in de wijk of het buurtwerk of het jongerenwerk of het sociaal wijkteam en dat die verbinding gemaakt kan worden. Dat dit juist een warme overdracht is en niet, u staat bij het verkeerde loket, gaat u maar naar de volgende.

De hele beweging, ik begrijp als we het dan hebben over inlooppunten sluiten, dan voelt dat alsof we mensen iets afnemen. Wat we juist beogen hiermee is dat we mensen het veel makkelijker maken om al die vragen op al die plekken te kunnen stellen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor dat u verder gaat met uw ...

Mevrouw Van Benschop: Dank u wel. Ik begin wel steeds meer mijn stem kwijt te raken, merk ik. Ik word steeds heser. Gelukkig heb ik nog versterking. Nee, het lukt prima. Nu raak ik in de war. Er werd net een suggestie gedaan. Of tenminste, ik begrijp de zorg over het tekort aan personeel. Dat speelt eigenlijk op alle domeinen waar we ons op begeven en niet alleen binnen de overheid, maar overal. Dat betekent ook dat we keuzes moeten maken. Dat je moet kijken naar waar gaan we wel op inzetten en waar zetten we minder op in? Het is niet dat we alles kunnen doen, en dat zien we aan wachtlijsten, onder andere bij de WMO, maar de collega's hebben daar ook voldoende last van op andere beleidsterreinen. Het is niet zo dat we onze ogen sluiten door deze ambities neer te leggen. Zij hebben geen personeelstekorten, die heb ik alleen blijkbaar. Het is niet dat we onze ogen sluiten voor die arbeidsmarkttekorten. Het is ook niet dat we hier een ambitie neerleggen waarvan we weten, met de capaciteit die er is, gaan we hem niet waarmaken. Het is juist, door te prioriteren, maar ook door keuzes te maken en soms dus aan te geven, dit gaat niet. Door te prioriteren in de hulpvraag, de capaciteit die we hebben, zo zorgvuldig mogelijk en zo doelmatig mogelijk, effectief mogelijk in te zetten, zodat we mensen met een hulpvraag ook echt kunnen helpen als dat moet op dat moment. Dan werd de suggestie gewekt, kunnen we dan ouderen bijvoorbeeld weer, of mensen die met pensioen gaan weer aan het werk zetten, helpen. Dat is ook zo'n balans waar je het steeds over moet blijven hebben, want ook deze mensen, we hebben het vaker over verzilvering tegenwoordig, die vervullen weer allerlei andere rollen. Bijvoorbeeld door op te passen op kleinkinderen, door vrijwillige inzet of vrijwillige energie heb ik gehoord dat het tegenwoordig zo moet heten. Door vrijwillige energie, door mantelzorg, door noem het maar op. Allerlei bijdragen leveren. Je wil ook niet dat je aan de ene kant iedereen aan het werk helpt. Is natuurlijk ook altijd de discussie om deeltijd te werken. En aan de andere kant dat we tekorten te krijgen juist op die vlakken waar mensen ook weer inzet plegen. Dus het is een discussie die we met dit stuk sowieso niet op gaan lossen, maar het idee is om wel keuzes te maken in, waar zetten we de capaciteit die we hebben nou op in? Werd er gevraagd naar de uitvoeringsplannen. Daar hebben we gewoon een schema voor. Ik kan het opnoemen,

maar ik denk niet dat dat helemaal onthouden wordt. Het uitvoeringsprogramma Elkaar Helpen gaat over sociale cohesie, mantelzorg en vrijwillige inzet, verwachten we nog in het tweede kwartaal van dit jaar. Algemene voorzieningen, het uitvoeringsprogramma derde kwartaal van dit jaar en de specialistische hulp en bestaanszekerheid aan het einde van dit jaar. Dan lopen natuurlijk nog de trajecten van de integrale verordening, de herijking van de P-wet en dat soort zaken die lopen eigenlijk vanaf dit moment, als de visie vastgesteld wordt, gaan die ook lopen.

Mevrouw Schnabel: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Een vraag van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Misschien heb ik het gewoon over het hoofd gezien door de hoeveelheid, maar ik heb die uitvoeringsprogramma's niet erin zien staan dus, dat kan. Ik bedoel, dat is mogelijk met de hoeveelheid, maar zit dat gewoon bij de stukken?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Excuus. Nee, dat zit niet bij de stukken. Dat is waar we nu de verwachting hebben dat ze naar de Raad komen, maar als u dat graag even wil ontvangen, dan kunnen we dat ongetwijfeld delen.

Mevrouw Schnabel: Voorzitter. Ja, dat lijkt ons in ieder geval heel fijn om te weten wanneer we wat kunnen verwachten.

Mevrouw Van Benschop: Dat regelen we. Dan werd de vraag gesteld vanuit de VVD over cultuursensitief en cultuurspecifiek. Het verschil daartussen is eigenlijk dat bij cultuursensitief de hulpverlener in gedachten houdt dat er verschillen zijn in achtergrond en eigenlijk dat je dus heel erg bezig bent met wie ben ik nu aan het helpen? En cultuurspecifiek is echt dat er ingezet wordt op dat we de cultuur leidend laten zijn in de zorg. Laat ik het zo even omschrijven. Waar wij op inzetten is echt op het cultuursensitief. Dus wie heb ik hier voor me en wat is voor deze persoon ook van belang? Dat kan gewoon hele kleine dingen zijn, maar, tenminste dat noem ik nu hele kleine dingen, dat kunnen ook hele grote dingen zijn, maar bijvoorbeeld dat je bij dagbesteding ook rekening houdt dat er andere mensen met een andere cultuur komen, dat je daar rekening mee houdt met het eten. Noem het maar. Of dat je mensen op een bepaalde manier benadert. Dat je je realiseert vanuit welke cultuur zij de vraag stellen, of tenminste van wie zij zijn. Dus het is niet zo zwart wit dat we zeggen van, we gaan nu overall een specifieke zorg verlenen voor een specifieke doelgroep. Wij vragen juist van hulpverleners, kijk naar wie je voor je hebt en wees je daar bewust van. Dus dat bijt ook absoluut niet met het integrale, met de uitvoeringsagenda van inclusieve stad. GroenLinks had de vraag over mantelzorg. Die zorg die delen wij ook wel. Je vraagt veel van een sociaal netwerk, dus ook veel van mantelzorgers. We gaan met het uitvoeringsprogramma wat ik net noemde, wat we in het tweede, derde kwartaal van 2024 naar de Raad laten gaan, die we dan presenteren ook echt wel kijken van, gaan wij nou inzetten op extra ondersteuning van die mantelzorger? Ook wel een hele belangrijke vraag, waar geeft die mantelzorger aan behoefte aan te hebben? Dus in gesprek met mensen over welke ondersteuning is dan gewenst? Want wij kunnen wel denken dat mensen allemaal heel graag ondersteuning willen. Misschien hechten ze wel heel veel

waarde aan de waardering of andersom. Dat is wel het gesprek wat je uiteindelijk met de mensen voor wie het is, gaat voeren. Dus daar hebben we zeker aandacht voor. We zijn niet blind voor de beweging die we maken en dat dat iets vraagt van het eigen netwerk. Dan werd de hele concrete vraag gesteld of het verhaal over de participatiewet hetzelfde was als bij Smart Delta. Voor een deel gaat het over die arbeidsmarkt opgave waar de participatiewet natuurlijk ook onderdeel van is, maar dit gaat wel een stap verder. Dit gaat over die herijking en daar kan collega Heijkoop meer over vertellen. Al werd dat daar wel toegelicht. Even kijken hoor. De capaciteiten van het wijkteam had ik al iets over gezegd. Ik heb allemaal blaadjes inmiddels.

Sorry. Er werd nog ook gevraagd door de PvdA over die vrijheid eigenlijk die we aan professionals geven. Dat ze met de inwoners, met de hulpvragen gaan kijken, wat is dan nodig? Wat is dan je sociale netwerk? Welke draagkracht, welke draaglast? U stelt daar uiteindelijk kaders voor. Er werd gevraagd, hoe houdt de Raad grip? U stelt kaders vast in deze integrale visie, in een integrale verordening en vervolgens zijn dat de kaders waarbinnen die vrijheid bestaat, maar we maken wel de beweging dat we maatwerk mogelijk maken. Dan hebben we het niet over de maatwerkvoorziening in de WMO, maar echt maatwerk. Wat is mogelijk en nodig voor deze inwoner? Daar hoort ook een stukje bij dat je vrijheid geeft aan een professional om die keuzes te kunnen afwegen. Dat we die dus niet helemaal vasttimmeren en vastleggen in een verordening. Volgens mij, even kijken hoor, heb ik alles gedaan. Ik denk het. Ik denk het wel.

De voorzitter: Niemand durft iets.

Mevrouw Van Benschop: Nee, niemand durft meer.

De voorzitter: De heer Bootsman twijfelt mogelijk aan de compleetheid van de antwoorden. De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Wij hadden in onze eerste termijn net gevraagd, als je nu aan het toewerken bent naar een integrale verordening, worden dan ook de potjes, dus het potje jeugdhulp, het potje WMO, wordt dat dan ook integraal ja of nee?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Graag. Nee, we hebben de doorbraak methode werkt daar al mee dat dat mogelijk is. Als de Raad daar wat ruimte voor wil geven dan is dat denk ik een hele mooie uitkomst van dit debat.

De voorzitter: Dan de heer De Heer van ChristenUnie/SGP.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Ik heb er twee gemist. De eerste ging over het normaliseren. Of de wethouder iets zou kunnen zeggen over hoe we dat concreter gaan maken de komende tijd en hoe ook de Raad daarbij betrokken zal worden. De tweede vraag ging over de zorg van het stapelen van zorg en de kosten die daarbij komen kijken, omdat er op verschillende momenten verschillende wetten van kracht zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Die tweede vraag, het stapelen van zorg omdat op verschillende momenten verschillende petten worden opgezet? O, wetten. Dan begin ik daar even mee. Verschillende petten. Wie gaat er allemaal. Juist de hele gedachte achter deze beweging is dat je de inwoner centraal stelt. Hoewel dat heel vaak geroepen wordt, hebben wij het hier gewoon in Dordrecht voor elkaar gekregen om een plan neer te leggen. Dan zijn we echt voorloper. We gaan zien hoe dat in de praktijk dus ook allemaal bij elkaar komt, maar dit is wel juist die beweging die we willen maken.

Dat je niet meer het ene loketje en de ene afdeling die zich bezighoudt met een hulpvraag op armoede, terwijl aan de andere kant ook gekeken wordt door het loket WMO en aan de andere kant ook weer gekeken wordt vanuit het loket participatiewet. Ik noem maar even een paar van die dingen die hierin zitten. De hele gedachte is juist dat je die inwoner centraal stelt, dat je een integrale verordening krijgt, zodat je juist eigenlijk het totaalplaatje in beeld krijgt en van daaruit de juiste en passende ondersteuning kunt inzetten. Want ik ben met u eens, het moet niet zo zijn dat je nu een heleboel bij elkaar legt en daarmee ook een heleboel inzet op één inwoner. Dat is juist niet de bedoeling. Het moet juist beter met elkaar gaan communiceren, waardoor je de passende zorg op de passende plek krijgt. Die andere vraag was normaliseren. Ik heb hem nog. Hoe we dat concreter gingen maken? Uiteindelijk staat in deze visie een vertaling van wat er vast is gelegd in die startnotitie. Het normaliseren gaat er uiteindelijk over dat je niet kunt vaststellen, wat is dan normaal? Dat klinkt een beetje ... Hoe zeg je dat nou? Er is niet één normaal, dus je kunt ook niet zeggen, dit valt wel binnen het kader van normaliseren en dit valt buiten het kader van normaliseren. Want wat is dan normaal? Het is veel meer de beweging van het niet problematiseren altijd, dus ga je in gesprek met een inwoner omdat er daadwerkelijk volgens de inwoner een probleem ligt. Ga je het gesprek aan om te kijken moeten we daar zorg op inzetten? Of is er een lichtere vorm van ondersteuning die iemand kan helpen om dat probleem te overwinnen? Dat is de ene kant. De andere kant is ook dat we zien dat er soms vanuit professionals, omdat we nou eenmaal die kaders zo hebben geschetst, van dit is normaal, terwijl er is geen normaal, er bepaalde zorg op wordt ingezet, terwijl er misschien helemaal geen probleem is. Dat zegt ... Je zit te lachen. Het woord normaal is zo ingewikkeld, want je kunt geen vierkantje maken van, dit valt binnen normaal en dit valt erbuiten.

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, misschien nog een vervolgvraag. Dank ook voor de antwoorden. Ik denk me te herinneren dat we ook meteen tot doelgroepenvervoer, hebben we het ook een keer gehad over normaliseren en over kaders, dat we daar als commissie heel concreet bij werden betrokken. Ik heb dat erg gewaardeerd. Ik kan me zo voorstellen in aanloop naar deze verordening dat het ook op een aantal punten waar misschien het college zelf aan de uitwerking denkt. Dit zou wel heel goed zijn om toch de commissie wat dichterbij te halen en het gesprek daarover te voeren. Het zou in ieder geval van deze kant een aanmoediging zijn om te doen waar dat nuttig lijkt.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Als dat de concrete vraag is, dan snap ik ook welke richting we opgaan. Volgens mij is dat een hele goede. Dat hebben we inderdaad met de

doelgroepen hiervoor gedaan. Er zitten hier genoeg elementen in waarmee we met de Raad kunnen spreken over welke kaders geeft de Raad dan mee, bijvoorbeeld in zo'n verordening, van hier vinden wij dat wel inzet op gepleegd zou moeten worden of dat echt zorg passend is en hier vinden we dat minder of zien we andere mogelijkheden. Als dat de vraag is dan, tuurlijk, dat kunnen we zeker gaan doen, ook richting die integrale verordening.

De voorzitter: Dank u wel. Dan een vraag bij de heer Stam. Fractie van Waardhuizen.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Die vraag die lag er nog. Een stukje nazorg en repressief beleid.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ik denk dat ik voor nu heel even het woord dan doorgeef, want anders gaan we, want wethouder Heijkoop en Van der Linden die gaan iets zeggen over hun eigen specifieke onderdeel.

De voorzitter: Dan zag ik nog een vraag bij de heer Van Dam Timmers. Was die aan mevrouw Van Benschop?

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter, dat was inderdaad wel een vraag aan mevrouw Van Benschop. Een beetje aanvullend aan wat de heer De Heer ook zegt in die verdere uitwerking. Dat was mijn vraag van, worden daar eigenlijk betrokkenen en andere betrokkenen, zoals bijvoorbeeld WMO-adviesraad ook in die uitvoering verder betrokken? Daar kwam u niet verder op terug hoe u dat in gedachte had op dit moment.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Jazeker. Ik ga niet voor alle uitvoeringsprogramma's. Ik denk dat de wethouders daar zelf wat meer duiding op kunnen geven, maar voor een groot deel, in ieder geval als het gaat over algemene voorzieningen, als het gaat over elkaar helpen, dan gaan we dat absoluut doen met partners in de stad. Dat benoemde ik net al even toen het ging over mantelzorg. Het is niet dat wij nu allerlei uitvoeringsprogramma's gaan zitten schrijven en ervan uitgaan dat dat wel goed landt. Het is juist een co-creatie met die mensen die hierbij betrokken zijn. Of dat nou partners in de stad zijn of, bijvoorbeeld, mensen over wie het gaat, maar dat is wel echt een co-creatie.

De voorzitter: Mevrouw Schnabel heeft nog een klein vraagje. Klein.

Mevrouw Schnabel: Het was meer omdat ik nadacht over het antwoord dat mevrouw Van Benschop net gaf over de verordening en de professionele vrijheid, of althans, de vrijheid van professionals, dat ligt in elkaars verlengde natuurlijk, maar het is dan toch aannemelijk dat er in die verordening ook vastgelegd wordt op basis waarvan dan zo'n professional zegt van, hier en hier heb je recht op een maatwerkvoorziening, bij wijze van spreken. Dat u daar dan ook als wethouder achter staat, omdat ik me voor kan stellen dat een soort van vrijheid je niet kan opnemen in een verordening.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Nee, uiteraard. Wij komen gewoon met een voorstel voor die verordening en de Raad stelt die verordening vast. Het is niet dat vrijheid voor de professional betekent dat zich niet aan de regels moeten houden die de Raad heeft gesteld.

Het is uiteraard binnen de kaders die gesteld worden, maar dat betekent wel dat in sommige gevallen ook gewoon het echte gesprek gevoerd moet worden. Ik trek hem heel even naar de WMO, omdat dat echt specifiek mijn portefeuille is. Wat doen we op het moment dat iemand bij ons aankomt en zegt, het schoonmaken wordt moeilijker of ik vind het lastiger om mijn huis schoon te houden, dus ik wil graag een voorziening aanvragen voor huishoudelijke ondersteuning. Is het dan, u vraagt, wij draaien, of voeren we het gesprek met iemand en zeggen we, wat kunt u nog wel? Welke mogelijkheden heeft u nog? Wat kunt u in uw netwerk opvangen? En gaan we gewoon het eerlijke gesprek aan over welke bijdrage zouden wij kunnen leveren in de opgaven die u heeft op dit moment. Dat maakt een verschil hoe je dat aanpakt en of je daar ook het oprechte gesprek durft te voeren met iemand die de zorgvraag heeft.

De voorzitter: Dank u wel. In het kader van de tijd wil ik nu wel echt doorgaan naar de volgende wethouder. Ik dank mevrouw Van Benschop voor haar reactie, inclusief een filosofische benadering op het begrip, wat is normaal?

Mevrouw Van Benschop: Ik niet.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, normaal is een heel relatief begrip. Daar zouden we denk ik een hele avond aan kunnen wijden. Fijn om het stokje over te mogen nemen van de bevlogen collega die denk ik de grote lijnen al goed heeft neergezet. Ook wat dieper in is gegaan op een aantal zaken rondom de toegang. Ik zal mijn licht vooral laten schijnen over de thema's bestaanszekerheid, vrijwilligersinzet en ook al in relatie tot de financiën. De bestaanszekerheid, staat ook in het stuk, is toch wel de basis waar het mee begint. Als de bestaanszekerheid niet op orde is, dus een toereikend inkomen, een dak boven je hoofd, toegang tot zorg, is het recept voor ellende, voor stress, problemen met werk, problemen in het gezin. Wat niet zelden leidt tot schulden en ook tot zorgproblemen. Daarmee zie je wel dat als je daar aan de voorkant op investeert en je zorgt dat mensen zich bestaand zeker wanen, kun je veel kosten aan de achterkant voorkomen. Als we dan kijken naar deze visie, dan proberen we dat bij elkaar te brengen. We hebben een aantal keer gesproken met elkaar in integrale stuurgroepen. Dan probeer je ook met elkaar die doelstellingen vanuit verschillende thema's te verbinden. Dat heeft zijn weerslag gekregen in deze visie. Het is goed te horen vanuit het college dat u eigenlijk daar ook in waarderende termen over spreekt, in de zin de integraliteit, maar ook de wijze waarop dat in dit stuk is vormgegeven. Als het gaat over de ambities die we hierin stellen, die staan echt wel overeen, ook op het moment dat we met elkaar ingewikkelde gesprekken gaan voeren over de toekomstige gemeentefinanciën en de soliditeit van de meerjarenbegroting. Dan is het juist des te belangrijker dat je een soort stip op de horizon zet met elkaar, dat je een visie met elkaar vaststelt van, dit vinden wij belangrijk, want dan kan je op het moment dat je een keuze moet maken, die visie daar ook als het

ware leidend in laten zijn. Wij zijn in beginsel ook niet ervoor om te gaan kaasschaven, want die kwam langs. Dat kan soms op onderdelen een uitkomst zijn, als het gaat over indexering van subsidies. Maar wij zullen u als Raad altijd aanmoedigen om uiteindelijk keuzes te maken langs de lijn van de inhoud, langs de lijn van de inhoudelijke stukken die u ook heeft vastgesteld.

Dan niet over het sociaal domein, maar echt over de totale gemeentebegroting. Binnen het college spreken we daar ook over en werken we ook aan een voorstel om u daar ook nader over te informeren. We hopen daar ook binnen een maand daar meer over met u te kunnen delen. Als het gaat over die uitvoeringsprogramma's, daar geldt ook voor, dat zijn integrale uitvoeringsprogramma's. Dat betekent dus niet dat we alles helemaal over een andere boeg gooien, maar als het dan bijvoorbeeld gaat over die vrijwillige inzet, dat je dan nadrukkelijk kijkt van, kan je het bezien tot de andere onderdelen? Dus tot mantelzorg, tot die sociale cohesie. Maar dat betekent niet dat wij straks ons beleid op die vrijwillige inzet anders zullen vormgeven, maar we willen wel de mogelijkheden benutten om dat op elkaar te laten versterken. Als het gaat over die bestaanszekerheid preventie, de laagdrempeligheid, dan is dat heel erg belangrijk. Vanuit het armoedeprogramma zijn we al geruime tijd bezig om ook alle organisaties die bezig zijn met die ondersteuning van mensen met schulden, mensen die te maken hebben met armoede, om die organisaties met elkaar te verbinden. Dat gaat ook goed. Dat helpt ook, want het begint erbij dat je elkaar kent. Want op het moment dat je ergens binnenkomt, mensen laten zich niet altijd leiden door loketten en plekken waar ze kunnen zijn. Sommige mensen vinden het prettig om een duidelijke plek ergens in de stad waar ze misschien ook wat anoniemer naartoe kunnen en sommige mensen vinden het heel prettig om een laagdrempelige plek in de wijk, zoals een Crabbehof. Maar er zijn ook mensen waar je toch meer erop uit moet gaan. Dan kan ook een school een vindplaats zijn of een sportvereniging of een maatschappelijke organisatie als de voedselbank. We zijn voortdurend aan het nadenken, wat zijn de plekken waar we mensen kunnen zien en spreken en waar kunnen we laagdrempelig dat eerste contact ook leggen. Collega Van Benschop gaf al aan, niet iedereen weet overal alles vanaf, maar dan is het wel belangrijk dat je van elkaar weet wie het dan wel weet. Is ook niet zo'n hele fraaie zin, maar u begrijpt wat ik bedoel. Dan gaat het ook over dat je niet in van het kastje naar de muur-achtige taferelen terecht komt. Dat je altijd streeft naar een warme overdracht, dus dat je niet iemand loslaat voordat de ander degene heeft vastgepakt. Dat beogen we ook wel met deze visie. Als het gaat over de participatiewet en werk, de heer Hartmeijer heeft even van zijn hart geen moordkuil gemaakt. Ik moet zeggen, zijn gebrekkige enthousiasme voor die participatiewet wordt aan deze kant wel gedeeld. In ieder geval ook door mij. We hebben ook echt wel hard, we hebben ons ook echt wel voor ingezet om die participatiewet structureel te laten hervormen. Ik vind dat het kabinet daar de laatste tijd ook echt wel goede voorstellen heeft gedaan. Dat helpt ons ook als gemeente om, binnen de invloed die we wel hebben, ons werk te kunnen doen. Dan gaat het soms om bepalingen dat je dingen moet doen in die wet, waar de minister nu van zegt, dat kan je doen. Dat geeft ook vertrouwen aan de professional om de goede dingen te doen. Wat niet goed is, is om mensen te laten werken tegen een uitkering. Dat doen wij ook niet. Wij doen niet aan proefplaatsingen. Er wordt wel eens naar gevraagd door werkgevers. Doen we niet. Wij proberen zaken te doen met sociale werkgevers. Dat is echt wel een principiële punt. Het is wel zo dat we participatieplekken hebben.

De voorzitter: De heer Hartmeijer heeft een vraag.

De heer Hartmeijer: Voorzitter, ik heb dat opgenomen in mijn bijdrage. Dat heb ik natuurlijk niet verzonnen, maar dat staat gewoon op de site nog steeds van baanbrekend. Vandaar dat ik dat heb toegevoegd aan mijn bijdrage. Dus als dat anders is, dan hoor ik dat graag, maar het staat nog steeds op de site vermeld.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, we hebben tal van instrumentaria vanuit de P-wet. Dat gaat over loonkostensubsidie, zetten we heel vaak in. Dan is het zo, mensen verdienen gewoon een loon en dan leg je het wel het verschil tussen de loonwaarde en het te verdienen loon, dat leg je wel dicht met loonkostensubsidie. Je hebt ook een no-risk-polis, dus dat je in die zin de risico's wegneemt bij de werkgever, dat die ook zijn nek durft uit te steken om ook mensen die misschien een wat moeilijker achtergrond hebben een kans te geven. We doen heel veel aan jobcoaching, begeleiding op het werk, maar we maken geen gebruik van proefplaatsingen. Het is wel een instrument dat in het verleden gebruikt werd. Als u zegt, dat staat nog ergens in de krochten van het internet, dan moet dat weg. Het is sowieso. Het is vanuit baanbrekend Drechtstede hebben we wel het gesprek nu over de strategie van de toeleiding naar werk. Want, richting de heer Hartmeijer, dat is ook wel richting de VVD, dat je wel ziet dat de populatie vanuit de participatiewet wel wijzigt. Waar tien, vijftien, twintig jaar geleden nog relatief veel mensen dicht bij de arbeidsmarkt waren en je nog echt als een banenmotor snel mensen kon weg plaatsen, zie je dat er nu veel meer begeleiding en ondersteuning nodig is. Het vraagt ook een andere strategie van baanbrekend Drechtstede. Als er hier en daar in het verleden, en ook op dit moment, een kritische noot wordt gekraakt over die dienstverlening, dan denk ik, daar ben ik het wel mee eens. Want je ziet dat wij ook ons op die manier opnieuw moeten blijven uitvinden. De uitstroom, dat gaat nog steeds goed, maar je wil nog meer kwaliteit toevoegen aan die begeleiding, omdat mensen die nu van de uitkering afhankelijk zijn, gewoon relatief wat meer ondersteuning en begeleiding nodig hebben. Het sociaal werkbedrijf is daar nadrukkelijk onderdeel van. We hebben de Drechtwerk en de sociale dienst geïntegreerd. Vanaf één januari vorig jaar is het één sociale dienst. Dat doe je ook omdat je leerontwikkellijnen wil opzetten, omdat je mensen de infrastructuur van Drechtwerk wil je nadrukkelijk revitaliseren. Je wil daar mensen via trajecten richting de logistieke sector, de vervoerssector of andersoortig werk toeleiden, dat ze ook duurzaam kunnen uitstromen. Daar zijn we nu echt mee bezig om daar weer volgende stappen in te zetten. Voorzitter, waar het gaat over die bestaanszekerheid, ging het ook over de schulden en de nazorg bij schulden. De heer Stam heeft daar wat zaken over gedeeld die ik wel onderschrijf. Zeker nu ook de minister de saneringstermijn verkort heeft van drie jaar naar anderhalf jaar. Dus dat mensen relatief sneller weer een volwaardig inkomen krijgen, is de kans op terugval nog wat groter. Dat maakt de aandacht voor nazorg nog belangrijker. Waar we vaak voor kiezen is om mensen dan onder budgetbeheer te plaatsen. Heel vaak willen mensen dat zelf ook. Ik ken zelf ook wat inwoners die heel gelukkig zijn onder budgetbeheer. Dan heb je namelijk wel je eigen inkomen, maar je wordt geholpen om je uitgaven op orde te houden. Waar we ook veel mee samenwerken is Stichting Schuldhulpmaatje, die daar ook een hele goede rol in kan vervullen in de toeleiding, want dat is een vertrouwde organisatie laagdrempelig.

Maar Schuldhulpmaatje kan ook een hele mooie rol vervullen als mensen weer op eigen benen staan, dat ze nog een oogje in het zeil houden. Voor de toekomst wordt dit nog belangrijker. De heer Stam heeft in die zin absoluut een heel terecht raakpunt te pakken.

De voorzitter: De heer Stam heeft nog een interruptie.

De heer Stam: Een aanvullende vraag aan de wethouder. Dat is allemaal op vrijwillige basis. Is het nu ook mogelijk om dat toch wat dwangmatiger te doen, zodat mensen toch min of meer verplicht worden om die schuldhulpverlening een X-periode te doorlopen?

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, ik ben het eigenlijk wel met u eens. We hebben met de dienst hier zelfs een keer ook landelijke media gehaald, omdat wij nadrukkelijk een uitkering ook verbonden aan dat je ook met je schulden aan de slag zou moeten gaan. Dat vinden we heel belangrijk. Het raakt ook wel de vrijheid van een individu. Als je een uitkering verlangt, mag er ook van de samenleving worden verwacht dat je probeert je financiën op orde te houden. We merken dat, we hebben alles hier ook in huis. Dat helpt ook. We hebben ook bewindsvoering zelf in huis. We merken wel dat als je in dat gesprek zit, en ook vanuit die vertrouwde omgang vanuit dienstverlening met een client, dat veel mensen wel bereid zijn om die hulp te accepteren. We kunnen niet dwingen. Dat is lastiger, maar we zetten daar wel volop op in. We zijn ook bij de sociale dienst op een iets andere manier gaan werken. Echt met bestaanszekerheidsteams waar ook alles aan boord is. Zeker ook die kennis kunnen rondom schulddienstverlening en een budgetbeheer en dergelijke. Dan tot slot, voorzitter. Ik zal het wat korter houden dan mijn collega. Het gaat nog over de gemeente die zelf dingen doen.

De heer Van der Linden: Bedoel je mij?

De heer Heijkoop: Want collega Van der Linden is erg uitgebreid. Gemeenten die zelf dingen doen, de Twentse gemeenten kwamen langs. In Groningen gebeuren er hele mooie dingen. Daar doen ze het nodige met basis banen. Dat is niet een kunstje dat je vanuit een sociale dienst kan doen. Dat vraagt echt een collectieve inzet. Daar hebben we ook al eens het gesprek over intern. Bijvoorbeeld in Groningen werken ze ook met fietsstewards wat heel mooi is. Dan zijn eigenlijk mensen die in de binnenstad de boel een beetje netjes houden, krijgen ook een volwaardig inkomen. Dan neem je eigenlijk gewoon mensen vanuit de P-wet zelf in dienst. Daar kan je altijd keuzes in maken. Op onderdelen zijn er natuurlijk veel mensen met afstand op de arbeidsmarkt ook aan de slag bij Drechtwerk en dergelijke. Maar dat denken moet zeker niet stoppen. We zien ook zeker nog wel toekomst, in de toekomst nog wel mogelijkheden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan het woord voor de heer Van der Linden. Kijken of die dat nog korter kan.

De heer Van der Linden: Dank u wel, voorzitter. Ik ga mijn best doen. Er lagen nog twee vragen en die waren heel concreet. De heer Hartmeijer vroeg, kennen we signalen of meer dan dat op het gebied van geweld rond jeugdzorg? Ik heb in de loop van de afgelopen jaren heus wel eens een opmerking gekregen, af en toe, over wat er hetzij bij teams of bij individuele trajecten af en toe eens een klein beetje misgaat, maar dat zijn

geen bijzondere signalen. Verder weten we dat bij instellingen natuurlijk ook wel af en toe wat gebeurt. Wij hebben nu geen actuele signalen die duiden op verergering of vermeerdering. Kan natuurlijk, in de sector gebeurt geregeld wat. Dat weten we, maar daar hebben wij geen extra's op te melden. Niks extra's op te melden. Tweede vraag was van mevrouw Schnabel en die ging over, die maakt zich wat zorgen over de overgang achttien plus. Er staat in de hervormingsagenda jeugd een hele paragraaf is daaraan gewijd. Die problematiek, zoals die genoemd wordt, en dat is het toch vaak ook wel, die wordt als heel belangrijk beschreven en er wordt ook aangekondigd, en dat is eigenlijk niet nieuw, maar dat wordt dan opnieuw bevestigd, dat jeugdhulp, ... en gemeenten zich gaan committeren om voor de overgang naar achttien tijdig een plan te maken over hoe het verder moet. Er zijn nog een aantal andere afspraken gemaakt, daar wordt invulling aan gegeven. Dat hebben we in Dordt ook al een tijd geleden afgesproken. Dat gaat heus niet altijd vanzelf, bijvoorbeeld als het gaat om, hoe gaat het eigenlijk met wonen? Dat is vaak zo'n kwestie. Maar die afspraken staan.

De voorzitter: Dank u wel. Nog een vraag van mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Dus als ik het goed begrepen heb, is het zo dat wij ook als gemeente zelf daar proactief al beleid op gaan maken. Of in ieder geval dat we daar al mee bezig zijn om daar zelf ook een oplossing voor te vinden hoe we met dat probleem straks omgaan.

De voorzitter: De heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank. Het is geen nieuw probleem. Het is in de afgelopen jaren een paar keer ook wel in uw Raad besproken, omdat het zeker een jaar of vijf, zes geleden echt niet vanzelf ging. Er waren toen echt wat problemen in die aansluiting. Bijvoorbeeld dat je niet op tijd genoeg begon met het gesprek over, je bent zeventien en een half, het wordt tijd om na te denken. Daar hebben we goede afspraken over gemaakt. Die staan opnieuw herbevestigd ook in de hervormingsagenda jeugd, maar die hebben we zelf ook een tijd geleden vastgelegd.

De voorzitter: Nog een keer dan, mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Straks komt er natuurlijk ook een uitvoeringsprogramma jeugd. Is dat dan, is daar dat dan ook onderdeel van?

De voorzitter: De heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: We gaan een heleboel dingen uitwerken, onder andere in de verordening, die integrale verordening. Er zijn een aantal andere uitvoeringstrajecten waar het ook aan de orde kan komen, maar dit gaat er wel onderdeel van zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dit was dan de reactie van het college en dan kijk ik even rond of er behoefte is aan een tweede termijn. Ik zie daar van een aantal fracties wel de handen omhooggaan. Dan gaan we dat doen. Dan ga ik allereerst naar de heer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Het is eigenlijk meer een algemene opmerking. Wat ik wel jammer vind nu van de commissies. We moeten kijken naar de visie en ik

hoor heel veel vragen die betrekking hebben op die uitvoeringsplannen en het beleid wat nog ontwikkeld moet worden. Als je dan kijkt naar de reactie van de wethouders, dan gaat het mij een beetje duizelen, want dan denk ik, we hebben het helemaal nog niet gehad over kaders. Hoe gaan we daarmee om? Wat kan wel, wat kan er niet? Dan lijkt het een beetje, om het grofweg te zeggen, van Dordrecht is gered, want we gaan alles doen. Ik heb me gericht op die visie. Die kapstok die vind ik goed, heb ik net ook aangegeven. Maar als je zo gaat kijken, dan denk ik, ik heb ook nog een aantal mensen die misschien, daar hoeft ik nu geen vraag of geen antwoord op te hebben. Maar als je bijvoorbeeld kijkt naar een problematiek rondom een SSF. Dat denk ik, wellicht kan er nog een tweede SSF komen. Als ik kijk naar problemen van mensen die in sociaal instrument zitten of op straat leven. Richt een aantal zuiphuizen in waar ze hun gang kunnen gaan en afbouw met hulp. Dat kan je doen. Als ik bijvoorbeeld kijk naar armoedegrenzen, wil ik wel eens het gesprek voeren met het college van, wat ziet u nu als armoede? Bestaanszekerheid? Welke doelgroepen pakken we daarvoor? Ik kom ook regelmatig bij een stichting die ziet wat mensen van meubelen. Daar zie je nu ook wat frictie ontstaan van hoe dat allemaal loopt in die processen van, wat accepteren mensen? Wat kunnen ze krijgen en wat willen ze niet? Dus daar spelen dan wel legio vragen. Maar nogmaals, ik vind het jammer dat we nu al vooruitlopen op een aantal stukken die nog komen. Dus die visie die is goed als kapstok. Heb ik voldoende antwoord op gehad. De rest heb ik aangehoord, maar vond ik nu nog even overbodig.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik verder het woord geven? De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben ons in onze bijdrage ook proberen te richten op de visie inderdaad. We gaan er natuurlijk vanuit dat de verdere uitvoering gewoon nog terugkomt in onze Raad als het zover is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Ballegooijen.

De heer Van Ballegooijen: Dank u wel, voorzitter. Twee punten. Eén gaat over de beantwoording van mevrouw Van Benschop over cultuursensitief en of cultuurspecifiek werken. In de beantwoording gaf zij aan dat het eigenlijk voornamelijk, of misschien wel volledig, om cultuursensitief gaat. Waarbij we ervan uitgaan, waarbij de gedachten zou zijn, een professional houdt rekening met wie heb ik voor mij? Niet noodzakelijkerwijs werken of ondersteuning volledig vanuit de cultuur. Wat ik me dan afvraag, waarom staat er dan in het stuk, dit vraagt om cultuursensitief en cultuurspecifiek werken, alsof het twee gelijke delen zijn. Is dat correct of zou dat in een andere verwoording misschien beter tot zijn recht komen? Het andere punt waar nog niet op gereflecteerd is, is eigenlijk de bijdrage van zowel van PvdA als van ons over monitoring. Hebben we ook een oproep eigenlijk allebei onafhankelijk van elkaar aan verbonden. Ik zou daar graag een reactie op hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? Ja of nee, mevrouw Schnabel? Nou, vooruit.

Mevrouw Schnabel: Excuus. Ik wil graag heel kort in aanvulling op de heer Van Ballegooijen zeggen dat wij ook graag antwoord zouden hebben op de monitor. Want we vinden de visie mooi, al hadden we er natuurlijk wel vragen bij die ook voor een heel

groot gedeelte beantwoord zijn, maar we zouden graag de monitor loskoppelen van de visie om hem apart te bespreken.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer De Heer. O, niet. Ik dacht van wel. Nu raak ik helemaal van het pad af. Zijn er verder nog fracties die het woord willen voeren? Zo nee, dan wilde u reageren? Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Er werd volgens mij nog een extra vraag gesteld over waarom het op deze manier beschreven staat. Het cultuursensitief en cultuurspecifiek werken. In de voetnoot kunnen we het altijd nog over hebben, moet het er zo staan? In de voetnoot staat heel specifiek dat we met organisaties werken die cultuursensitief de dienstverlening aanbieden. Ik wil wel een kleine slag om de arm houden. Er is een kleine groep waarvan we in ieder geval weten, en je weet niet of je nog meer tegen gaat komen, maar bijvoorbeeld dementerende ouderen. Bijvoorbeeld de eerste generatie Turkse of Marokkaanse Nederlanders. Je weet het als mensen ouder worden en ze gaan dementeren, in sommige gevallen, dat ze terugvallen op het verleden. Laten we het zo noemen. Dat betekent dat de taal anders wordt, dat mensen weer terugvallen op de moedertaal of dat ze eigenlijk teruggaan in de tijd. Dan is het natuurlijk wel een discussie waard of je voor die mensen echt recht doet aan de situatie van die mensen als je alleen richt op cultuursensitief werken. Of dat je dan misschien wel zou moeten kijken naar bijvoorbeeld dagbesteding voor deze groep of dergelijke die je echt cultuurspecifiek inricht. Dat is dus niet het uitgangspunt. Het uitgangspunt is cultuursensitief, maar er bestaan natuurlijk situaties waarin je deze afweging wel wil kunnen maken. Dan was er nog een vraag over monitoring, voordat die nog een keer gesteld moet worden. De monitoring zoals die nu is opgenomen in de integrale visie, die gaat echt op hoofdlijnen. We krijgen dadelijk die uitvoeringsprogramma's, en daar bent van harte uitgenodigd mee te denken, mee te kijken, op hoe kunnen we die monitoren concreter maken. Dan dus ook specifiek per uitvoeringsprogramma die we uiteindelijk nog voorleggen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie mevrouw Schnabel toch wel weer bedenkelijk kijken.

Mevrouw Schnabel: Ik was benieuwd. Bedankt. Ik was benieuwd, als dit dan een integrale of samenhangende visie is, dan zou het toch eigenlijk aannemelijk zijn dat al die punten die in verschillende uitvoeringsprogramma's staan, maar misschien is dat niet zo, dus het is meer een vraag, ook onderdeel zijn van die algemene monitor?

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Als je ze heel concreet wil maken, dan denk ik dat als je hem in deze visie opneemt, dat je een lijst krijgt van misschien wel zeven pagina's, omdat het uiteindelijk toch gericht is op wat je per uitvoeringsprogramma wil monitoren wat je bereikt. Dat betekent niet dat je geen algemene doelstellingen hebt waar je ook algemenere indicatoren aanhangt. Die staan opgenomen in de visie en de meer concrete monitoring doe je dan aan de hand van de interventies in een uitvoeringsprogramma.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu naar een afronding van deze vergadering. Dan is allereerst de vraag, hebben wij voldoende oordeel kunnen vormen om het

raadsvoorstel door te sturen naar de Raad? Als dat het geval is, ik zie vooral instemmend geknik, dan is de vraag, hoe? Als hamerstuk? Als bespreekstuk? Indien het een bespreekstuk is, waarover gaan we het dan hebben? De heer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Dank u wel, voorzitter. Ik denk vanuit onze fractie dat het als hamerstuk zou kunnen. Ik wil er wel bij opmerken dat we in de uitvoering natuurlijk goed zullen letten op de laagdrempelige plekken waar mensen deze zorg kunnen vinden. Maar dat is niet over de visie, want de visie staan wij achter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Bootsman van GroenLinks.

De heer Bootsman: Wat ons betreft dan kan dit prima als hamerstuk naar de Raad.

De voorzitter: Zijn er fracties die daar anders over denken? Dan concluderen wij dat het stuk als hamerstuk naar de Raad toegaat. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze vergadering. Dan rest mij u te vragen uw flesjes, bekers, et cetera even hiervandaan mee te nemen. Dan wens ik u een fijne avond. Dank u wel.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 2024.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff